

בני בני תא

♦ יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' ♦ גיליון כ"ח ♦ ימי ירח האיתנים התשפ"ז

איחוד בני התורה הספרדים המתקרבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

"ומי שיש לו עיניים לראות, הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת הקיבוץ, כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ קיבוץ גדול כזה? וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' - כל השנה כולה, הוא ע"י החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ (הרב ממשערין)

בחביבותא

י'בחביבותא' - גיליון מורחב
לרגל ימי הקיבוץ הקדוש באופן
- ראש השנה התשפ"ז
יו"ל ע"י ארגון אגדלך
לאיחוד בני התורה הספרדים
המתקרבים לאורו הגדול
של מוהר"ן מברסלב זיע"א

העתקת קטעי מאמרים, אך ורק
באישור בכתב מהמערכת

חלק מהוצאת המגזין נתרם ע"י:

הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א
להצלחה בתורה ובכל העניינים לנחמן
ראובן בן אלישבע
ולרפואת דוד בן שרה, שרה בת אפרת,
ורות אביגיל בת אלישבע

הרה"ח ר' מאיר נחמן אלחדד שליט"א
לעילוי נשמת מ"ה קדושי מירון
ובתוכם בניו היקרים
יוסף דוד, ומשה פרדכי ע"ה
בני הרב מאיר נחמן הי"ו

יו"ל ע"י ארגון אגדלך : 0534101572
agadelha148@gmail.com

תמונות:
ארכיון 'אגדלך'
ברסלב נייעס

עריכה:
ר' משה ישראל

עזרה וסיוע:
מערכת 'קו אגדלך'
ר' יוסף בן עזרא הי"ו
ר' יוסף חיים אבאי הי"ו

עיצוב גרפי: אטא

מאמרי דעת ולב:

- 05 ביום האחרון: הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א
- 08 המלכת השי"ת: הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א
- 12 ההכתרה: הרה"ח ר' אחיקם שברו שליט"א
- 14 אור הדרך: הרה"ח ר' מאיר נחמן אלחדד שליט"א

16 בהלכה ביהורים

הנוגעים לנסיעה הקדושה לאופן -
פרתק ואקטואלי בפיוחד

20 נולדתי מחדש

סיפורו המרתק והייחודי של הר"ר
יוסף אגני הי"ו מביתר עילית, על
עשר טבילות ויותר בנהר המקפא
של אופן ועל חלום מוזר שמגיע
אליו הפתעה

30 מצאתי את שאהבה נפשי

געגוע בלתי פוסק, מביא שלושה
בחורים לצאת מן הפוכר והידוע
ולחפש את שאהבה נפשם

38 אגדלך בפהלך השנה

סיקור קצרצר על אירועי אגדלך
המתחדשים, מלבד הפעילות
השוטפת

40 נשותיכם חסידות

מדור פאשה לרעותה: סיקור על
נופש הנשים והצצה לפעילות
השידוכים

כל מה שאתה צריך לטוס לאומן בראש שקט

ביטוח רפואי
ב'הרל'
או ב'פספורט'

סעודות
מגוון אפשרויות
לסעודות וארוחות

לינה
מגוון אפשרויות
ללינה

נסיעות
משדות
התעופה

טיסות
סדירות
וצ'רטר

ניתן להזמין כל שרות בנפרד

שנה טובה ומתוקה
לכל בית ישראל

הזמן
עכשיו!

www.ntours.net
info@ntours.net

מוקד הזמנות: 02-6338444

טיסות לכל העולם | קברי צדיקים באירופה | קבוצות מאורגנות | נסיעות פנים וארוחות | לינה וארוחות | שירות ומקצועיות

נתיבים טורס
משהו נפלא קורה לך!

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1

חברת דרך צדיקים

מקדמת בברכה
את אלפי לקוחותיה
ואת רבבות העולים
אומנה לקיים את ציווי
הרבי הקדוש ולקחת
חלק בקיבוץ הקדוש,
ומאחלת לכל באי עולם

הדרכים הנכונות שיסע עוד אחד עליהם
להצדיק האמת
(היינו צדיקים)

שנה טובה

02-54-10-100

ירושלים: ארזי הבירה 49 | בני ברק: רבי עקיבא 62 | בית שמש: יחזקאל הנביא 63

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א
ראש חבורת אגדלך לאברכים בעיה"ק צפת

"בסוף השנה ביזם האחרון"

(פעשה מאבדת בת מלך)

רבינו. העיקר לתת מעות ובתוך כך נעשים כבר
התיקונים הנפלאים. יש גם נוסח מיוחד מרבינו
מה לומר בזמן הפדיון. ניתן למצוא את הנוסח
הקצר בתחילת החבורות של 'תיקון הכללי'
בהוצאת 'הקרן'.

איני רוצה שתהיו מהחסידיים שלא יודעים למה
הם נוסעים ולמה הם חוזרים, רצוני שתהיו
מאלו שיודעים למה הם נוסעים לצדיק ולמה
הם חוזרים.

א. סליחות:

ג. צום:

נהגו ישראל קדושים לצום בערב ראש השנה,
וכבר הוזכר הדבר בשו"ע (סימן תקפ"א).
חסידי ברסלב נהגו לצום לפחות חצי יום,
למי שיכול. ידוע שרבי נתן אמר פעם לאחד
התלמידים שהיה לו קשה לצום, שעל כל
פנים את ההשתטחות על הציון יעשה לפני
שהוא אוכל, שלפחות ההשתטחות תהיה מתוך
צום. מובן מכך שגם מי שחושב לאכול, כדאי
שיספיק לפני כן לומר בציון תיקון הכללי, וידוי
דברים וכל מה שאפשר - עוד לפני ששונה
ואוכל.

ידוע איך רבי נתן התבטא פעם כאשר ראה
תלמידים שהגיעו בסמיכות לר"ה מתוך בחירה
ותכנון יזום. הוא אמר להם שלקיבוץ מגיעים
מליל "זכור ברית", דהיינו ליל ערב ראש השנה.
הסליחות האחרונות שנאמרות בליל ער"ה הן
חלק מהקיבוץ. לכן כדאי להתכונן לכך: ללכת
לישון מוקדם כדי שנזכה לקום בחצות הלילה
או לפנות בוקר, ולהצטרף למנייני הסליחות
של הקיבוץ הקדוש.

ב. פדיון:

ד. וגילו ברעדה:

לו יצויר שהיינו נמצאים כל אחד בביתו בערב
ר"ה, מן הסתם מוחנו היה טרוד בקניות,

רבנו מביא בשיחות הר"ן שראוי לתת בערב
ראש השנה פדיון. ואכן נהגו חסידי ברסלב
בכל הדורות לתת פדיון נפש בערב ראש
השנה - ישנם הנותנים לעניים, וישנם הנותנים
לארגונים שונים העוסקים בהארת דעתו של

הרה"ח ר' שפעון פנשה רביע שליט"א ראש חבורת אגדלך לבחורים בביתר עלית

המלכת השי"ת בראש השנה

"תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגינו". רביז"ל אמר בסוף ימיו ג' תורות על פסוק "תקעו בחודש שופר". התורה ראשונה היא 'תקעו ממשלה' (בליקו"מ תנינא סי' א'), שם רביז"ל אמר שצריך שיהיה לאדם ממשלה על המלאכים ולקשר עצמו עם נשמות ישראל, ולהיזהר מג' תאוות שהן תאוות ממון, תאוות אכילה ותאוות משגל.

התורה השנייה היא: 'תקעו אמונה' (בליקו"מ תנינא סי' ה'), שם מבאר רבינו איך שצריך לחזק את עצמו באמונה ולתקן כל החמישה חושים שהם, ראייה, שמיעה, ריח, טעם ומישוש.

התורה השלישית היא: 'תקעו תוכחה' (בליקו"מ תנינא סי' ח') ובה מבואר שאף על פי שתוכחה היא דבר גדול ומוטל על כל אחד מישראל להוכיח את חברו, אף על פי כן לאו כל אדם ראוי להוכיח. וכשהתפילה היא בבחינת 'דין' אזי צריכים בעל כוח גדול וכו'. ועל כן צריכים לחפש ולבקש מאוד אחרי מנהיג אמיתי להתקרב אליו וכו'.

והנה כל תורה מג' תורות אלו, נקראת על שמה: 'תקעו ממשלה' - שיהיה לאדם ממשלה על התחתונים, 'תקעו אמונה' - שיזכה לאמונה חזקה ע"י הצדיק, 'תקעו תוכחה' - שדווקא הצדיק יודע להוכיח ולתת הריח הטוב בנשמות.

את התורה השלישית, אמר אותה רביז"ל בר"ה של שנת התקע"א, ג' שבועות לפני שנסתלק, ביום ח"י

בתשרי, ומקובל אצל אנ"ש שתורה זו הייתה מעין צוואה מרביז"ל איך להתנהג אחר פטירתו.

בתורה זו רביז"ל מגלה איך כל אחד ואחד שבא ומצטרף לקיבוץ הקדוש, הוא מוסיף בבניין הקדושה כמה אלפים ורבבות. וכל זה נעשה רק בכח הצדיק שהוא יודע להתפלל תפילה בבחי' דין, בפרט בר"ה יום הדין, ע"י כן הצדיק פולט ומוציא מהס"א כל ניצוצות הק' והנשמות שבלעה, וכל זה נעשה ע"י מסירת נפש ותפילה וכו'.

מוהרנ"ת ז"ל מספר שרביז"ל בשנותיו האחרונות היה עם חולי ה'הוסט' - שיעול, והיה ממש קרוב למיתה כמה וכמה פעמים, עד שהקיא דם וליחות וכיו"ב והיה חלש מאוד.

בחצי שנה האחרונה שלו, היה רבינו באומן מיום ה' באייר עד הסתלקותו. בחג השבועות של אותה השנה (תק"ע) לא אמר רביז"ל תורה מרוב חלשותו. ואולם בר"ה למרות מנהגו של רביז"ל לומר תורה בין היום הראשון לשני, הפעם נראה היה הדבר כבלתי אפשרי. רבינו שהיה בחלישות גדולה והתחיל להקיא דם בכמויות גדולות עד שכמעט ניגוע חלילה. אחר כך שלח לקרוא לרבי נתן, לשאול מה לעשות? ענה רבי נתן: אנשים באו מכל המקומות לשמוע תורה.

אמר רביז"ל: א"כ אמסור נפשי על זה. וציווה שישומו כסא סמוך לביתו ע"י השער שבין הבית לביהכנ"ס,

שאם ח"ו יסתכן יוציאו אותו דרך הפתח.

ובתחילה דיבר רביז"ל בקול נמוך וחלש, וגם היה דוחק גדול מהציבור שהגיע וניסו להשתיק הרעש אבל לא הצליחו כל כך. אמנם לבסוף רביז"ל הרים קולו קצת והצליחו לשמוע, ובפרט רבי נתן והסמוכים אליו, עד שרביז"ל אמר את כל התורה.

♦♦♦

הנה רביז"ל אומר בתורה נוראה זו שאע"ג שתוכחה הוא דבר גדול, אבל אין כל אחד ואחד יודע להוכיח. כי ח"ו כשהתוכחה היא שלא כראוי, אזי מבאיש ריח הנשמות השומעים תוכחתו. ורבי נתן מוסיף שגם אדם שמוכיח את עצמו, צריך לדעת איך להוכיח, כדי שלא יתיאש אלא יתעודד להתחיל מחדש.

רבנו מביא בתורה זו שמרע"ה היה יודע להוכיח, כמו שרואים בתח' ספר דברים שמשה רבנו הוכיח אותם ברמז כדי לא להבאיש ריחן. וגם בשיה"ש כת' על מעשה העגל - 'נרדי נתן ריחו', ולא כתוב 'עזב ריחו' או 'הבאיש' חלילה.

ולזכות לזה, אומר רבנו ז"ל, זה ע"י קול התפילה ברחמים ובתחנונים, כלומר שלא בא להכריח כביכול את השם יתברך אלא רק ברחמים ובתחנונים ולא בזכות כלשהי, רק מתנת חינם, כמו שביקש משרע"ה מהשם יתברך - "ואתחנן אל ה'" במתנת חינם, ועיד"ז נשלם הדעת, והדעת

כל אחד ואחד שבא ומצטרף לקיבוץ הקדוש, הוא מוסיף בבניין הקדושה כמה אלפים ורבבות

היא מחיצה פרושה בפני השלושה המוחין שלא יפגמו.

וכל זה נעשה ע"י ג' תפילות שביום, שהן מחיצה פרושה מפני התאוות. אך אחר שנפגע הדעת, ע"י שנפל בתאוות ה"י, צריך להתפלל בבחינת דין, וע"י בעל כח גדול. ומכח כל זאת - מקיאה הס"א את כל הקדושות שבלעה, והבעל כוח עומד בגרונה וגורם לה לתת הקאות הרבה, וע"י זה מתגיירים גרים.

וזה בחינת הקיבוץ של ישראל, כי כל מה שמתקבצים ומתרבים ביותר נפשות ישראל, מתרבה ומתגדל ביותר מאוד מאוד בית התפילה. וע"י זה יתברר ומתקן כוח המדמה. וצריכים לחפש ולבקש מאוד אחר מנהיג אמיתי להתקרב אליו, כי ע"י בחינת רוח הקודש שיש למנהיג האמיתי, נתחזק ונתקן האמונה דקדושה, וזה בחינת ר"ה כי אז התפילה בחי' דין ומשפט, וע"י זה מוציאין כל החיות של הסט"א וכו'.

וזהו פירוש **'תקעו בחודש שופר, בכסה ליום חגנו'**: 'תקעו' - בחינת התגלות הכבוד. 'בחודש' - זה בחינת חידוש העולם. 'שופר' - בחי' הרם בשופר קלך. 'בכסה' - זה בחי' נבואה. 'ליום חגנו' - זה ר"ה.

♦♦♦

והעיקר למעשה, כמו שכותב רבי נחמן מטשעהרין בספר 'פרפראות לחכמה', שיש ג' תיקונים עיקריים, והם אמונה קדושה ותפילה.

אמונה - רביז"ל הזהיר מאוד מהתפשטות הכפירה והמינים ותנועת ההשכלה שהתחילה להתפשט. ואף רביז"ל השתדל לדבר עם כמו"כ מהמשכילים להחזירם בתשובה. קדושה - רביז"ל הזהיר מאוד על הקדושה שעיקר היצה"ר מתגרה בדבר הזה, וכל עניין רביז"ל והתיקון הכללי וההשתטחות, הכל נעשה לתיקון הקדושה, וזה עיקר הניסיון של האדם בעוה"ז כנודע. תפילה - עיקר התפילה היא רחמים ותחנונים לפני השי"ת, והזהיר מאוד לייקר את כל התפילות, וכשנמצא, בבחי' דין או כששולטים עליו דינים צריך להתפלל במסירות נפש.

גם רואים בתורה זו כמה חשוב האחדות והקיבוץ בין אנ"ש באומן, שהרי השראת הצדיק ופעולותיו הק' תלויות בקיבוץ זה, ולכן צריך להרבות באהבה ואחוזה בין כולם, כי אז מתקנים תיקונים גדולים כי רביז"ל אמר שבר"ה הוא יכול לתת תיקונים כאלה שאפילו הוא עצמו לא יכול לתת כל השנה.

וכן יש לשים לב ולהיזהר בדברים שרבינו אמר ב'שיחות הר"ן'. כמו: למעט בדיבור ביום הראשון כמה שיותר, להיות שמח בר"ה, לחשוב מחשבות טובות שהשי"ת יעשה עמנו חסדים גדולים, וגם לבכות בר"ה בסוד "והנה נער בוכה".

ואע"ג שהוא יו"ט, רביז"ל מביא הפס' ב'שמך יגיליון כל היום שהוא ר"ת בכ"ה, אך צריך להיות מתוך געגועים להשי"ת ומתוך בטחון שיגאל אותנו בקרוב, וכא"א יקבל את התיקון האמיתי שלו. וע"י שנתחזק באהבת חברים ובשלימות הקיבוץ, נזכה לגאולה שלימה, בבי"א.

פירוט שלוחה 2<2 שיעורים לפי רבנים

שלוחה 1	עמוד חומי בליק"מ מרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א	2	ליקוטי עשרת מרה"ח ר' יוסף חיים הדאד שליט"א	3	כל שיעורי רה"ח ר' אליהו עזיה שליט"א	4	שיעורי רה"ח ר' יחזקאל ששון שליט"א				
ספרי רבינו הקדוש	«	5	תורה חומנית עם רה"ר שלום כהן הי"ו	6	פאנל התברדות רה' שלום עם רה' משה ישראל	7	סיפורי מעשיות רה"ח ר' נתן ישראל שליט"א				
שלוחה 2	רה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א	2	רה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א	3	רה"ח ר' יוסף בנימין שליט"א	4	חכם ששון לוי שליט"א				
שיעורים בפרשת השבוע	«	1	ש"ת נפשי בשאלתי רה"ר יצחק אגואה שואל ורה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א ענה	2	פנימיות הענינים מרה"ח ר' דוד משאלי שליט"א	3	סיפורי צדיקים מרה"ח ר' יעקב חנון שליט"א	4	חיוקים לקראת שבת קודש מרה"ח ישראל שלמה שליט"א		
שלוחה 3	חובנה לחיים עם רה"ר משה ישראל לוי הי"ו	5	פרקי אבות מרה"ח ר' מרדכי ענקין	6	חכמות ופנימיות ספרי רבינו"ל ותלמודיו עם רה"ר משה חי רה"ח	7	סיפורים לילדים מר' אליעזר נקי	8	שיעורים באצרות חיים רה"ח ר' מאיר שניאור שליט"א	9	שיעורים באצרות חיים רה"ח ר' מאיר שניאור שליט"א
נשאים כללים בעבודת ה'	«	1	הלכה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	2	דף חומי מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	3	חיוקים חומיים מרה"ח חומי עם רה"ר יוסף חיים אבא הי"ו	4	חיוקים חומיים מרה"ח חומי עם רה"ר יוסף חיים אבא הי"ו	5	חיוקים חומיים מרה"ח חומי עם רה"ר יוסף חיים אבא הי"ו
שלוחה 4	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	3	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	4	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	5	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	6	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	7	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א
נשאים בהלכה ובגו'	«	1	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	2	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	3	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	4	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א	5	חזרה יומית מרה"ח ר' דניאל לוי שליט"א

הבית של בני התורה
הספרדים המתקבלים לאורו
של מורה מברסלב ויעא

אגדל קו 02.313.75.56

שמעו והאזינו לקו 'אגדל' ותחיי נפשכם

פירוט השלוחות המרתקות

שלוחה 1 כל העדכוני השוטפים, הראיונות, סיפורים ושיעורים למעבר בין ההודעות הקש	שלוחה 2 מאגר הפניות, החיוזקים, תשיעורים והראיונות לפי הסדר ראיון בכיר האצין - 1 • סיפורי התקוות - 2 החולות העיונים - 3 • ראיונות עם מנהלי התורות - 4	שלוחה 3 שמיית חבורות וכנסים המתקיימות בכל רחבי האצין 2 סיפורי ישועות של תומי אגדל 4 תרומה בברטים אשראי 5 נציגי התורות 6 פדיון נפש ע"פ רביו"ק ורש"ש 7 הצטרפות לחבורות החורים 8 הצטרפות להצעת עלון בחיבורתא 9 מזכירות ורשמה לטיסות לאומן
שלוחה 4 ישיב וחבורות 1 ישיב וחבורה לבני התורה ע"י רבני האצין 2 קביעת חבורות	שלוחה 5 נקודת החבר 1 שמיית חיוקים מרחבים 2 השארת חיוקים 3 לשיחה חזרת לך או לחברך לחשבון בדקות	שלוחה 6 פרויקט המבחנים שמיית עדכוני והספק שבועי
שלוחה 7 השארת הודעה להנהלת האצין תירומות ומסירת שמות לתפילה והקלשת שיעורים	שלוחה 8 שלוחות ענינא דיומא	שלוחה 9 רשימת הצנתוקים לדוספה או הסרה כשיש הודעות מיוחדות
שלוחה 10 חזרה למקום האחרון בו האזנתם	שלוחה 11 בלתק ברוך, לגלות את הטוב להישאר מחובר, זה קו אגדל !!	שלוחה 12 חזרה לשלוחה הקודמת

קו אגדל
02.313.75.56

הבית של בני התורה הספרדים המתקבלים לאורו של מורה מברסלב ויעא

חדש בברסלב

בהמלצת
גדולי אנ"ש

ליקוט נפלא של תורות
ותפילות ועובדות על 'סדר היום'

שחיבר ר' יצחק ברייטער הי"ד
אשר מקיף את הנושאים החשובים בברסלב
מתאים במיוחד למקורבים ולבחורים

ניתן להשיג:

בחנויות נבחרות, באומן ובארץ,
ובאונות ההפצה בבתי כנסיות

הפצה ראשית במספר:
053-3143912
או באימייל: tzk43912@gmail.com

מאת מכון "כתר מלוכה" שהו"ל ליקוטים
של תורות ותפילות על הצעתיל קטן

**"אנשים אחרים היו מרוצים
 שיהיה להם ראש השנה כמו
 ערב ראש השנה שהיה להם"**

**כלל האברכים והבחורים
 מוזמנים**

לכנס הכנה לראש השנה

ראש השנה שלי עולה על הכל
 דברי פתיחה מהרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א

ההיכל הקרוב להיכל התשובה
 קומזיץ סוחף ומרגש עם האמן הר"ר יוסף קרדונר הי"ו

סדר היום בער"ה וההנהגה בציון הק'
 הרה"ג ר' אליהו עטייה שליט"א

יום ה', ליל ערב ראש השנה
 בשעה 20:00 בערב
 בהיכל הפעילויות לילדים "לחדש נעורי" - רחוב פושקין

הרה"ח ר' **אחיקם שברו** שליט"א
 ראש חבורת אגדלך לבחורים בירושלים ועוד

ההכנה

וכולם שמחו עד מאד. המלך נכנס לטרקלין המפואר, על ראשו כתר מלוכה וכולם נעמדו להריע ברטט ושמחה: "יחי המלך".

ברגעים הללו, לא היה מאושר ממנו. בחזרתו שחו שכניו של הנתיב ואמרו: "מה נאמר? אשריו שזכה, והלואי שנזכה כולנו!".

♦♦♦

בכל שנה ושנה, מגיע מכתב מאת מלך מלכי המלכים הקב"ה לכל היהודים אשר בכל מדינות המלך, שם נכתב: "אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם" (ר"ה ט"ז).

את ההכנה הזו יערכו היהודים, נשמות ישראל המסולאות מפז, די בכל אתר ואתר, בכל רחבי העולם כולו. אולם מי שקיבל הזמנה אישית - בנוסף למעמד הממלכה הכללי - יבא ויכנס פנימה אל טרקלין ההכנה עצמו!

והיכן הוא טרקלין ההכנה? על זאת משיב מוהרנ"ת ז"ל ואומר: "כל העולם צועק בראש השנה 'המלך', אולם ההכנה היא באומן!!!" (שיש"ק ח"ג רצא).

”
מרוגש כולו, נכנס והתיישב על אחד מכיסאות הפאר. ממתין בכיליון עיניים לתחילת טקס ההכנה.

התרגשות עצומה אחזה את הנתינים בכל רחבי הממלכה.

את המתח באוויר היה ניתן לחתוך בסכין, עת הגיע מכתב מארמון המלוכה ובו היה כתוב: "בעוד שבועות מספר, יתקיים טקס ההכנה למלך, ברוב פאר והדר". ועוד נכתב שם: "בכל רחבי הממלכה - יתקיימו ביום זה טקסים לרגל מעמד ההכנה - 'איש בל יעדר'. אולם טקס ההכנה המרכזי יערך בטרקלינו של המלך, בהשתתפות שרים ורוזנים מכל רחבי הממלכה, ולשם יבוא רק מי שקיבל מכתב אישי אל ביתו מארמון המלוכה!".

נתאר לעצמינו כיצד מרגיש נתן פשוט אשר שפר עליו מזלו וגם אל ביתו נשלח מכתב אישי. כולו אחוז התרגשות ושמחה, אף רץ המוזמן אל החייט שיתפור לו בגדים נאים, כי אין לבא אל המלך בלבוש שק. מיד בחזרתו מן החייט, צייר לו לוח ובו מספר הימים שנותרו עד היום הגדול. בכל יום שעבר סימן V על אותו היום, ומיום ליום התרגשותו רק הלכה וגברה.

והנה בהגיע היום המיוחל, קם האיש מוקדם בבוקר (אחרי לילה שכמעט לא ישן מרוב התרגשות), התלבש בבגדים נאים ועשה את דרכו בשמחה לעבר ארמון המלוכה. בפתח השער הראה לשומרים את המכתב החתום עם שמו, והשער הכבד נפתח בעדו.

מרוגש כולו, נכנס הנתיב והתיישב על אחד מכיסאות הפאר. ממתין בכיליון עיניים לתחילת טקס ההכנה.

והנה זה הגיע. הטקס החל. המנגנים נגנו, המשוררים שוררו

הרה"ח ר' פאיר נחמן אלחדד שליט"א

אור בהירות הדרך

קביעות הלימוד

הנה בימים אלו יצאו רבבות יהודים בדרכם לאומן - לקיים מתוך אמונה זכה את ציווי רבינו - להיות אצלו בימי ר"ה. לפנינו מספר נקודות עליהם כדאי וראוי לתת את הדעת בזמן הנסיעה הקדושה, בהליכתנו ובחזרתנו.

להשליך עצמו

ידועים דברי רבינו, המובאים בתחילת הספר שיחות הר"ן: "ודרכי - כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני והתלויים בי - על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד. גם אזי אין צריך לדאוג ולחשוב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך. זוהי אחת מההנהגות הפרטיות היחידות שרבינו מגלה לנו על עצמו, וזאת על מנת שנלמד לעשות כן גם אנו.

ממילא, כאשר אנו מדברים על הנסיעה הגדולה לקיים את צוואתו הקדושה להיות אצלו בימי ר"ה, כדאי לזכור ולומר בפה או במחשבה לפני הנסיעה: ריבונו של עולם, הריני משליך כל ענייני הנסיעה לציון רביה"ק, שלי ושל התלויים (בפרט אם הוא לוקח אתו ילדים) - אליך יתברך. ויעשה זאת בהתקשרות לרבינו הק'.

מסירות נפש

מובא בשם ה"ישמח ישראל" מאלכסנדר, כי בתוך מסירות הנפש שיש בנסיעה לצדיק כלול גם ביטול ובלבול סדרי הלימוד הקבועים שיש לתלמיד מכורח נסיעתו. שהרי קושי הטלטול הוא מסירות ה"גוף". מסירות "נפש" הכוונה לדברים שהנשמה תלויה בהם, שהם סדרי הלימוד שמשתבשים או נתבטלים.

ובוודאי שמסירות זו מוסיפה לתיקון נפשינו בעת הנסיעה לרביה"ק.

העיקר להביא את 'שק העצמות', לדעת שאנחנו נמצאים בטיפול. וכמו שאמר רביז"ל: "אתם הביאו טיט ולבנים ואני כבר אעשה מהם בנינים נפלאים".

ועיקר מה שנדרש ממנו בר"ה זה הביטול והענווה, כמ"ש "בתוך עמי אנכי יושבת". להיות נכלל עם הציבור כאחד האדם, וככל שהאדם מתנהל בענווה ושפלות מול הנהגת ה' עימו, כך זוכה להמתקה גדולה יותר.

להיות שם ולפעט בדיבור

ויזהר במה שאמר רבינו ז"ל על ר"ה: "בראש השנה צריכין להיות חכם, שיחשוב רק מחשבות טובות, שייטיב השם יתברך עמנו וכו'. וצריכין להיות שמח בראש השנה ולמעט בדיבור מאד מאד לבלי לדבר שום דיבור שאינו מוכרח". אך לא יותר מדי, ולא ימנע חלילה מלומר שנה טובה, שהרי לא כתוב להיות בתענית דיבור, אלא העיקר למעט בדיבור ממה שאינו הכרח. והעיקר הוא לשמח עצמו מאוד, על שזכה לקיים רצון צדיק, בהגעתו אליו לימי ר"ה.

ביציאתו מן הקודש

בחזרה לארץ ישראל, צריך להיזהר שלא לעשות את העגל, דהיינו לשמור את העיניים והמחשבה, ובפרט לאחר שזכינו למדרגות גבוהות מאוד. כי הבע"ד עושה את העבודה שלו, בכל מצב ובכל תאריך בשנה, אולם גם אנחנו עושים את חלקינו בכל מצב, לעשות את עבודת קונינו ולשמור על המתנות שקבלנו.

יה"ר שנזכה לברכת "אכלו מעדנים ושתי ממתקים כי חדות ה' היא מעוזכם", לנסוע לשלום ולחזור לחיים טובים ולשלום אמן.

יהודי יקר: קראת? נהנית?

בס"ד גליון 'בחביבותא' יו"ל אחת לחודש ומופץ באלפי עותקים
לפניך מוקדי ההפצה בכל רחבי ארה"ק:

עיר	הנציג	טלפון	כתובת
ירושלים - שמואל הנביא	הר' יהודה ישראלי	055-6687018	רח' שמואל הנביא 96
ירושלים - רמת שלמה	הר' מיכאל רחמים	053-3112823	רח' הרב יעקב מוצפי 35
ירושלים - גבעת שאול	משפחת לוי	052-7634834	רח' הרב אהרון קוטלר 14
ירושלים - רמות א'	משפחת יוסף	054-8443968	רחוב הרואה 19/37
ירושלים - רמות ב'	משפ' ישראלי	052-7179371	רח' אהרן אשכולי 106 דירה 5
ביתר - גבעה A	משפחת רביע	02-5725845	רח' הדף היומי 7/4
ביתר - גבעה B	ביהכנ"ס היכל פנחס	-----	רח' המגיד ממעזריטש 33
בני ברק	הר' יצחק קדוש	053-4147397	רח' הדסים 2
בית שמש - קריה	הר' יצחק אנקווה	054-8421293	רח' מעשי חייא 3
בית שמש - רמה ב'	משפחת רוז	02-99910269	רח' נהר הירדן 49/3
בית שמש - רמה ד'	משפ' בן עזרא	050-4193330	רח' נהרדעא 31
מודיעין עלית	הר' משה מאיר נעימי	052-7695684	רח' רבי יהודה הנשיא 31 דירה 18
צפת - מאור חיים	הר' משה יעקב רוז	052-7182678	רח' מאור חיים 6 כניסה ב' קומה 2-
צפת - שכ' הדרום	הר' ישראל נחמן לוי	058-3257745	רח' לוחמי הגטאות 5/58 כניסה ד'
עמנואל	הר' משה ישראל לוי	053-3122242	רח' הרב פנחס לוין 13/1
אשדוד	הר' ראובן עזרי	055-6763015	רח' רב חסדא 17
אלעד	הר' אברהם מעברי	052-7648985	רח' שמעון בן שטח 12/24
הר יונה	הר' שלומי חי רוז	052-7664661	רח' הרב עבדיה יוסף 7
אופקים	הר' נועם לוי	055-6703700	רח' הטיסים 1557 דירה 6
רכסים	הר' עמוס בקובזה	055-6788517	גבעה א' דרך הר' מישקובסקי 10
מירון	בעמדת העלונים שבציון הרשב"י		
פתח תקווה		053-4147397	רובינא חנה 16
נתיבות	הר' ראובן ויצמן	053-3196603	רח' נצרים 28/5
חריש	הר' דן אסולין	052-7698009	רח' התאנה 36
חולון	הר' נועם יוסף חיים מועלם	052-7177142	בית שערים 4
אור יהודה	הר' יוסף חיים כנפו	058-3260113	רח' סמטת הגן 1
תל ציון	גל אוהיון	054-8424027	

לפתיחת מוקד הפצה באזור מגור'ך
נא צור קשר במס' 0534101572

בירורים בהלכה הנוגעים לנסיעה הקדושה לאומן

פרתק, פקיף, ברור ושווה לכל נפש

פאת חברינו הרה"ג ר' פשה ג. שליט"א

אין לנו אלא דברי השו"ע (שם, א) והפוסקים שאף מה שאינו בא ללפת הפת רק בא לפרפרת והיינו לקינוח סעודה, יש בו משום בישול עכו"ם. 2. מה שהתיר ע"פ תוס' והרא"ש, הרי כבר דחה הב"ח (ריש קיד) דבריהם שאין לדמות בישול עכו"ם לברכות הנהנין.

להלכה, רוב הפוסקים סמכו ידיהם על תוס' והרא"ש ללא פקפוק (ב"י, ט"ז, ש"ך ריש קיד ועוד), וע"פ דבריהם יש להתיר גם בקפה. וכן סתמו להיתר פוסקים רבים בהעתיקם דברי הפר"ח, וכ"פ ביביע אומר (ח"ט עט, טו).

אכן הביאו הפוסקים מספר נגיד ומצוה שכתב בשם האר"י שבקפה יש בו איסור

הנה בענין בישול עכו"ם בקפה, יש לדון בשני חלקים:

קליית ובישול פולי הקפה עד עשייתם לאבקה או לגרגירים - בזה הסכימו הפוסקים להיתר שאין בזה משום בישול עכו"ם, והטעם משום שאינם עולים כך על שולחן מלכים עד שיערו המים לתוכם (דרכ"ט קיג, ב; כה"ח קיג, כג; שבה"ל ב, מד; וכ"מ מפמ"ג מ"ז תסז, יח).

בישול פולי הקפה ע"י עירוי מים לתוכם - בזה נחלקו הפוסקים: בפרי חדש (קיד, ו) מתיר, ונתן שני טעמים לדבריו, 1. שאינו עולה על שולחן מלכים ללפת בו את הפת' אלא כמשקה הבא בפנ"ע, וכל כה"ג אין בו משום בישול עכו"ם. 2. שפולי הקפה בטלים במים. וזהו ע"פ מה שהתירו בתוס' (ע"ז לא) והרא"ש (שם ב, טו) שכר שעורים שאין בו משום בישול עכו"ם, שכמו שבטלים השעורים במים לענין ברכה שברכתו שהכל ולא העין, כך גם לענין איסור בישול עכו"ם, וכן הדין בקפה.

ובפנים מאירות (ב, סב) אוסר, והשיג על שני טעמיו של הפר"ח, 1. מה שהתיר משום שאינו בא ללפת את הפת, הרי זהו רק לשיטתו (קיד, ג), אך אנו

הפוסקים, וכ"ה במרומי שדה בגמ' שם. אכן בעיקר לשון 'אסור' ברשע, י"ל שאין הכוונה איסור ממש רק מידת חסידות, וכמו שכתבו המפרשים על לשונות כעין אלו (עי' ריטב"א שם; מקור חיים ב, ו; תורה לשמה שפג), אמנם בטורי אבן ובמרומי שדה שם מבואר שזהו איסור ממש³.

גדר הסתכלות - כתב במג"א ש'הסתכלות' היינו מלשון סכל, והכוונה דווקא להסתכל בו ביותר ולהתבונן בצלמו ודמותו, אך ראיה בעלמא מותר, והביאוהו הפוסקים⁴.

פונה ר' תנחום לכיוון האוטובוס. פתרונו במקומו, עד כמה שאפשר. פותח "ליקוטי תפילות" ובהתרגשות גדולה החל לומר תפילה אחרי תפילה. לאחר מספר שעות נסיעה, כבר נמצאים בקרבת הגבול. "נהג, סטופ, טואלט". פקדו הנוסעים על הנהג, הגוי הנהן בהבנה ולאחר שלוש דקות נעצר האוטובוס בתחנת דלק סמוכה. ר' תנחום יוצא כדי לחלץ עצמותיו, ובהיכנסו לתוך החנות, עולה בדעתו לרכוש פשקה קפה פרענן. הוא מתקרב לדלפק ותיכף מתחיל להרהר כיצד יוכל להכין קפה אליבא דכו"ע...

בישול עכו"ם בקפה ותה

3 וכתבו, שמה שאמר שיקבל שכר ע"ז, אף שהוא מעיקר הדין, מכיון שאין רוב העולם יכולים ליהזר בזה.
4 אכן עי' סמ"ע (קנד, יח) שכתב להיפך, וכבר תמה עליו ביד מלאכי (תלמוד קטנ).

ומ"מ לצורך לימוד תורה מותר לכו"ע¹ (ש"ע שם), ופשוט שנסיעה לרבינו שמתקן שורש נשמתו ומעלהו לחיי עוה"ב ומועיל לעבודתו יתברך כל השנה, בכלל זה².

שדה התעופה בעיר הבירה קשינב. ר' תנחום פונה בזריזות לעבר בדיקת הדרכונים, שופר עיניו לבלי הבט ליפניו ושפאלו. 'פספורטי' נשפע קולו הפתכתי של הפקיד, ר' תנחום שולף את הדרכון מכיס החליפה, משתדל שלא להביט בפניו הלא תהורות של הגוי היושב כנגדו...

הסתכלות על גוי

איתא בגמ' (מגילה כת): 'אסור להסתכל בצלם דמות אדם רשע'. ובהמשך שם: 'תיתי לי [-] אקבל שכה' דלא אסתכלית בגוי'. ובטעם הדבר, כתב בראשית חכמה (תשובה ו) שצלם פניו שורשו מצד הטומאה, וע"י הסתכלותו מקנה בלבו רוח הטומאה ההיא, וכע"ז במהרש"א שם.

גדר האיסור - בגמ' משמע קצת שרק ברשע יש איסור, אך בגוי זהו רק ממידת חסידות, אכן במג"א (ורכה, ס) השווה גוי לרשע שעל שניהם נאמר אסור, והביאוהו

מתיהם בכל מקום, ולכן אסרו לכהן לצאת מא"י לחו"ל.

אכן כתב המהרש"ל שבזמן הזה שאין א"י מוחזקת בטהרה, לא שייכת גזירה זו ובטל האיסור, והביאוהו הפוסקים (פרישה, ב"ח, ט"ז, ש"ך; וכע"ז במהריק"ש ורעק"א). אמנם בשו"ע ורמ"א (וירד שסט; שיעב) הביאו הלכה זו בסתמא, וכן בשב"י (א, פה) כתב שגם בזה"ז אסור, שאין לנו לבטל גזירות חז"ל מדעתנו.

גלגלי הפטוס כבר נשקו בקרקע, ר' תנחום הכהן פרוגש כולו, פעם ראשונה בדרך לרבינו! פיודענו בר אוריין אפיתי הוא, ועוד לפני הזפנת הכרטיס חקר בעיון היאך כהן פיוחס דור אחר דור כפותו, יצא לטופאת ארץ העמים'...

ציאת כהן לחו"ל

גזרו חכמים טומאה על ארץ העמים והיינו כל חו"ל, מפני שהגויים קוברים

1 וראה בגליון "בחביבותא" לחודש טבת התשפ"ו מה שנתבאר שהסכימו כמה אחרונים בדעת הרמב"ם שלא דווקא לצורך לימוד תורה אלא כל דבר מצוה בכלל, ולשיטתם פשוט שנחשב דבר מצוה ומותר.
2 מדורות העכו"ם שגזרו עליהם חכמים טומאה, משום שקוברים בהם נפליהם, ואסרו לכהן להיכנס לדירתם - לא גזרו כן בחו"ל (תוס' פסחים ט).
[ובא"י ג"כ לא שמענו שנהגו לאסור, ועי' רמב"ם (ט"מ יא, ו) שהוא כגדר טומאת ארץ העמים, וא"כ כהיום שנהגו בו היתר אין חשש, אמנם עי' ר"ש (ואהלות יח, ט) שמשמע שחמור יותר מארץ העמים, ואכמ"ל].

משום בישולי עכו"ם. ועקב זאת כתבו בבא"ח (ב, חוקת טז) ובכה"ח (קג, כא-כב) שבעל נפש יחמיר על עצמו אף שפשט המנהג להיתר.⁵

חלב - אסור להוסיף חלב לקפה משום חלב עכו"ם. ועל כן אם המים החמים עוברים דרך צינור החלב, אסור הקפה בשתיה אפי' בדיעבד.⁶

תה - דין התה כדין הקפה, וי"א שבתה אף לדעת הב"ח והפמ"א מותר.⁷

קפה בטעמים - יתכנו בו בעיות כשרות, ואין דברינו אמורים אלא בקפה טבעי.

מסקנת הדברים: מעיקר הדין - קפה ללא חלב שהוכן ע"י גוי, מותר בשתיה. ויזהר שיבואו המים החמים מצינור או מיחם נפרד, אך אם באים דרך צינור החלב, אסורים בשתיה. **לכתחילה** - במידת היכולת יערה הוא את המים החמים לתוך פולי הקפה או יבקש מהגוי שיערה ע"י כלי שני או עכ"פ שיתן המים בכוס לפני הקפה.⁸

כמו כן, אין לשתות את הקפה בתוך **בית הקפה** של הגוים רק ישתהו בחוץ, משום שאסרו חכמים לשתות בבית הגוי שלא יבוא לידי קירוב וחתנות. ולשתותו בדרך עראי מותר אף בפנים.⁹

עופדות היו רגלינו בשערי אופן, אהה! הגעגועים גוברים, הלבבות רוגשים. אך הפניעות עדיין בעיצופן, הנהג עסוק בתביעת טיפ פכל נוסע, אם אפשר לבקש אז לפה לא?... אך

הנוסעים אינם משלימים עם הגזירה, האם פותר לתת פתנה לערל?

נתינת פתנה לגוי או לשבחו

אסור ליתן מתנת חנם לגוי (שורע יו"ד קנא, יא, חר"מ רמט, ב). ואיסור זה הוא מן התורה, באיסור לאו - לא תחנם, ובאיסור עשה - שאמרה תורה למכור הנבילה לגוי ומדוייק שלא לתתה במתנה (גמ' ותוס' ע"ז כ.), ובטעם האיסור, כתב החינוך (תכנ) כדי שלא יהיה לנו קירוב לגוים לשום ענין.

גוי שכנו ומכירו - מותר (שם). וביאר הט"ז בטעם הדבר: 'שאם מכירו, אין עליו שם מתנה אלא שם **מכירה** שהרי ישלם לו הגוי גמולו או כבר שילם לו, ואינו חשוב מתנת חנם'. ומבואר מדבריו שגם אם כבר קיבל מהגוי טובת הנאה, אף שאינו עתיד לפוגשו שוב וליהנות ממנו פעם נוספת, מותר (וכ"כ בשו"ת הרשב"א א, א, ז).

נותן לטובת עצמו - באופן שאינו מקבל שום גמול מהגוי עצמו, רק מרוויח ע"י זה מצד אחר¹⁰, נחלקו בזה הפוסקים. ובשיד חמד (מע' ל כלל צ) נוטה להיתר.

דבר הפקר - באו"ש (ע"ז י, ד) מתיר ליתן דבר הפקר שהישראל עדיין לא זכה בו¹¹. וכע"ז מצאנו בחק יעקב (תמח, יב) שמתיר לתת **מאכל האסור בהנאה**, כיון שאין יכול כלל ליהנות ממנו ע"י מכירה¹².

נתינת טיפ - לכתחי' יתן באמצע העבודה כדי שע"ז יעבוד טוב יותר. וליתן לאחר העבודה, מותר רק כשעשה עבודה יותר איכותית מהמסוכם, או כשעתיד לקחתו שוב ויהנה מנתינה זו, או כשיש בזה משום דרכי שלום כגון כשהמנהג שכולם נותנים וכדו' (תוס' ע"ז שם).

מנה ללא הכשר במטוס - אם ע"י נתינתו לגוי שלידו ירויח טובת הנאה בהמשך הטיסה, שיוכל לצאת ולבוא יותר בקלות וכדו', מותר (ע"י תוס' עירובין שם ד"ה ולמדנו). וכן אם לא כיון לזכות במנה ועדיין היא הפקר מותר¹³.

שבח הגוי:

אסור לשבח מעשי הגוי או לחבב דבר מדבריו. שנא' לא תחנם, לא תתן להם חן (שורע שם, יד). ואף אם ירויח טובת הנאה מדבריו אלו אסור, שרק לגבי איסור מתנה מותר, ששם כל שמרויח אינו מתנה אלא מכירה, משא"כ כאן האיסור הוא עצם נתינת החן והרי הוא ככל איסור שאין היתר לצורך ממון (כ"ה פשטות הראשונים והשורע,

וכ"כ בצל החכמה א, מז).

אך מותר להודות לגוי על מלאכתו, וכן לחזק ידיו בשעת מלאכתו ולומר תצלח בעבודתך (גיתין סב. רמ"א יו"ד קמז, ה; משנ"ב שמו, ז). וכן מותר לשאול בשלומו מפני דרכי שלום (משנה וגמ' שם, שורע יו"ד קמח, י).

לאחר הרגעת ר' תנחום את הרוחות בפסק ברור, נפנה להניח פטלטליו בחדרו. ופיד אחר טבילה בפקוה, אץ רץ לציון הקדוש כנער הפתרפק על אביו. בצאתו, דוכן פלא כובעים וצעפים נתגלה לעיניו, לצידו ניצב זקן פקופי, נואו שעטנז' זועק בהתלהבות לכל עובר ושב...

בדיקת בגדים פשעטנו

ג. ב. הדברים דלהלן נכתבו לידע כללי, ואין לראותם כמוחלטים כלל.

כובע פרווה (קוטשמע) - אף כשאינו עשוי מצמר צריך בדיקה, משום שמצוי בו מילואי ובלאי בגדים ממינים שונים.

כובע מצחיה - אם אינו מצמר ואין בו מילוי מסביב לראש העשוי לחימום, אינו צריך בדיקה.

צעף וסוודר - כשרואה שעשויים מחומר אחד אפי' של צמר, אינם צריכים בדיקה. ואם אינו בקי בכך, אם יש בהם שני צבעים ראוי לבדוקו.

ככלל, יש לדעת שבמזרח אירופה מצוי הפשתן יותר מבשאר העולם. וכן יש לשים לב שכ"ז רק בבגד ללא קישוטים, אך מקושט בפרחים ואפליקציות וכבגדי נשים, מצוי בהם יותר שעטנו.

תוית - אין לסמוך כלל על תוית הבגד המציינת את מין החומר, משום שאין מציינים בה חומר המצוי בבגד באחוזים קטנים, ולא תוספות שאינם מעיקר הבגד, ורק לחומרא יש לחוש להם.

נאמנות הגוי - גוי אינו נאמן לומר שאין בו שעטנו אף במסיח לפי תומו, כיון שיודעים שהיהודים אינם רוצים בזה [ובפרט באומן] (שורע יו"ד שב, ב) .

פונה ר' תנחום לפלונו לתת פעט

תנופה לעפעפיו, חצות לילה אקום להודות לך. באכסנייתו פוגש את וסילי הפנקה באמצע עבודתו, ויפן כה וכה וידא כי אין איש.

יחוד עם גוי

אסרו חכמים לישראל להתייחד עם גוי, מפני שהם חשודים על שפיכות דמים (שורע יו"ד קנג, ב). אמנם כבר כתבו הפוסקים שבזמנינו שחוקי המדינה אוכפים זאת ומכים ועונשים על זה, אין חשש רציחה, וכן פשט המנהג (כ"כ חו"י סו ובית אדם בה"ג טז, וכע"ז בשורע שם ס"א).

ליל ראש השנה. סעודת ליל שבת ויו"ט עברה בהתעוררות עילאית. פזווית עיניו שם לב ר' תנחום, איך שהפנקה יאצ'ק פפנה את השולחן, ובכלל זה פרים גם את בקבוק היין היקר שקנה בפיוחד לכבוד יו"ט, לקיים את מצות התורה י'ושפחת בחגר'14...

דיני יין נסך

בקבוק יין סגור או יין מבושל - בכל אופן אין בהם חשש יין נסך כלל, שאין הדרך לנסכם (קכג, ג; קכד, כה; קכה, ט).

יין מפוסטר (- בישול קל כ- 75 מע' צלזיוס להמית החיידקים) - נחלקו הפוסקים אם דומה למבושל מאחר שאין משתנה הטעם והכמות ע"י הבישול: יש מתירים (אגר"מ יו"ד ג, לא; יבי"א ח, טו, וסיים שהמחמיר תע"ב; וכן מצדד במנח"י ז, סא) ויש **אוסרים** (מנחת שלמה א, כה; קובץ תשובות א, עה; אורל"צ ח"ב כ, יח).

14 כ"כ המשנ"ב (תקצו, א). אכן ישנם הסוברים שאין מצות שמחה בר"ה, וכ"כ בשו"ע הרב (תקכט, ח), ואכמ"ל. 15 מכאן ולהלן הדינים הם לדעת מרן הבית יוסף, אך לדעת הרמ"א שונה הדין בכמה דברים.

מיץ ענבים - לרוב מבושל או מפוסטר הוא.

אופני האיסור בבקבוק פתוח שאינו מבושל¹⁵:

שכשוך - נדנד הגוי את היין ע"י אחיזתו בצידו החיצוני של הבקבוק [אף אם לא הגביהו], אסור היין בהנאה (קכד, ז).

הגבהה - הגביה את הבקבוק ללא שכשוך, מותר בשתיה (שם, יח). ומה שמתנדנד מעט בהגבהתו לא חשוב שכשוך (בי" עמו קי).

מזג מהבקבוק - נאסר כל היין בשתיה, אף מה שנותר בתוך הבקבוק (קכה, א).

העביר הבקבוק ממקום למקום - יש אופנים שמותר ויעשה שאלת חכם.

ראייה - מידת חסידות שלא לשתות יין שראהו הגוי, ובפרט לענין עשיית קידוש (בא"ח בלק טז משל"ה, מקור חיים קפג). ובזבחי צדק (ג, קסה) כתב שאין חשש אלא בראיית היין עצמו ולא בראייתו דרך זכוכית אף בבקבוק פתוח, אמנם ביפה ללב (קכג) חילק שרק בזכוכית כהה [כמצוי ביין אדום] אין חשש, אך בזכוכית שקופה [כמצוי ביין לבן] ישנה לחומרא זו [בבקבוק פתוח שאינו מבושל].

יחוד הגוי עם היין:

אסור, שמא ניסך כשלא ראהו (קכח, א). ויש שני אופנים שמותר: 1. היין חתום בשני חותמות [ואריזת המפעל לרוב בכלל זה] (ק"ח, א). 2. ישראל יוצא ונכנס בתוך שיעור של ח"י דקות, ואף קטן בן תשע מועיל לזה (שם, י; קכט, א ונו"ס).

כל דינים אלו שייכים גם **בנוצרים** בזמנינו (בי" ושורע קכג, א), אך **ישמעאלים** שאינם עובדים ע"ז דיניהם שונים.

אילת השחר הפציעה לה, ר' תנחום כבר ניצב בפקופו. מפיו, בכוונה וברגש רב, נשפעת לה הברכה. אשר בחר בנו פכל העפים ונתן לנו את תורתו' - זורחות להן הפילים באור חדש. ו'יאמר כל אשר נשמה באפו - ה' אלוקי ישראל פלך'!

ביום שהתקרבת לרבינו נולדת מחדש!

נער צעיר עוזב את מקום הולדתו בארגנטינה ועולה ללמוד תורה בארץ ישראל ♦ כלפי חוץ הכל נראה נוצץ, אבל בתוכו הוא חש בחיסרון עצום ובלתי מוסבר ♦ אורו של רבי נחמן מברסלב נכנס לו לחיים דווקא מהדלת האחורית, אבל שלב ההתקשרות אורך עוד שנים רבות ♦ סיפורו המרתק והייחודי של הרה"ח ר' יוסף אגמי הי"ו מחשובי האברכים בחבורת אגדלך בעיר ביתר עילית, על עשר טבילות ויותר בנהר המקפא של אומן ועל חלום מוזר שמגיע אליו בהפתעה

ר' יוסף אגמי עם בנו ר' אפרים בראיון לגליון בחביבותא

שיר על רבי יהודה הנשיא

מחרוזת השירים התנגנה באוטו בניחותא ובנעימות. שירי שבת, ולאחר מכן סוכות, ניגוני געגועים לבית המקדש ומה לא. הייתי נער צעיר שבסך הכל הצטרף לאחד השכנים בנסיעתו לבית הכנסת.

עמדנו בפקקים והמחרוזת ממשיכה.

לאחר האזנה קצרה, הגיע שיר שהפליא אותי. הזמר שר בהתלהבות את המילים הבאות: "יומא יומא, ראש השנה".

ושוב: "יומא יומא, ראש השנה".

פעם אחר פעם בהתלהבות שלא נפסקת.

עד שלבסוף סיים הזמר בהתרגשות - "אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו".

כל כך נהניתי מהשיר. לתומי הרהרתי: איזה שיר יפה הוציאו על המשניות. באמת 'אשרינו' שיש לנו את רבינו הלא הוא רבי יהודה הנשיא. חיבר עבורנו מסכתות כה קדושות, מעניין למה הזמר נתפס דווקא על המסכתות האלו, אפשר גם לשיר, זבחים זבחים, חולין חולין.

"אתם מבינים עד כמה אומן הייתה רחוקה מעולם המושגים שלי?" מפטיר לעברינו ידידנו היקר הר"ר **יוסף אגמי** שליט"א "אומן שנאמרה בהברה חסידית, נשמעה לי כמו יומא - -".

"ומשם, ממקום תודעתי כה רחוק מכל העניין של ברסלב, זיכה אותי ה' להתקרב לרבינו, לנסוע לקיבוץ בכל שנה ולהרגיש כל כך מאושר עם הקשר לאור הגדול הזה.

"תגידו אתם, מה זה אם לא 'חסדים ונפלאות שאי אפשר להבינם'?"

"האמת שהקב"ה עשה עימי המון טובות במהלך חיי, ראיתי ישועות ודברים גדולים, אולם אין ספק כי החסד המשמעותי ביותר שקיבלתי מהבורא, הוא ההתקרבות לרבינו.

"אולי לחלק מהקוראים המשפט הזה ייתפס כמו אמירה 'פנאטית' וקיצונית, אבל האמינו לי, אני בן אדם ריאלי לחלוטין. לא תצליחו למשוך אותי לתאוריות וקונספירציות, לדיבורים גבוהים ומנותקים. אולם בהקשר של ההתקרבות לרבינו, אני תמיד מתרגש מאוד ולא מוכן להתרגל.

למעשה, עברו כבר כמעט שלושים שנה מאותה התקרבות ואני עדיין מתמלא בצמרמורת מהזכות להיות שייך עם רבי כל כך גדול ונורא, לצדיק כזה שהוא עבורי הכל, וכפי שאספר בהמשך".

הגאולה כבר בפתח

נולדתי בשכונת אונְסָה, הנמצאת בטבורה של "בואנוס איירס" רבתי, עיר הבירה של ארגנטינה. הימים הם ימי שנות התשל"ג. בעיר הענק מתגוררים יהודים רבים, ובתווך צומחת התעוררות איטית להקמת גרעין תורני למשפחות יראות ושלמות המבקשות לשמור על קיום התורה קלה כבחמורה גם בתוך עמקי הניכר.

הילדות עברה עלי בטוב ובנעימים, באותם שנים אף הוקמו מוסדות חינוך לבנים ולבנות עם לימודי קודש, כך שזכיתי יחד עם ילדים רבים לקנות את לימוד התורה, באיכות גבוהה המזכירה את הרמה הלימודית של ילדי ארץ ישראל.

הוריי השתייכו לקהילת "שובה ישראל", וזכינו ב"ה להיות חלק ממהפכת היהדות החרדית בעיר.

באותם ימים עדיין לא הפציע אורו של רבינו בארגנטינה. אם היו שואלים אותי בגיל שתים עשרה, האם שמעתי על רבי נחמן מברסלב, התשובה כמובן הייתה שלילית. תיקון הכללי?

אומן ר"ה? מאן דכר שמיה. לא ידענו אפילו על מה "צריך" להתנגד. ברסלב לא הייתה בלקסיקון שלנו וזהו.

בשלב הזה, אני מבקש לפתוח סוגריים משמעותיות ולומר: פעם שאלו את רבי נפתלי, מתלמידיו הגדולים של רבינו, אתה הרי קיבלת ושמעת את מגילת הסתרים שרבינו גילה. אולי תחשוף לנו אפילו ברמז מה כתוב שם בקשר לגאולה. רבי נפתלי אמר: אני לא יכול לומר מה רבינו גילה בפירוש, אבל תדעו: ברגע שהספר הזה, ליקוטי מוהר"ן, יופץ בעולם ויתפרסם, תתכוננו היטב לגאולה.

למה אני מזכיר את השיחה הזו. כי צריך להבין מה העולם עובר בשלושים שנה האחרונות. כאשר הייתי ילד, צמד המילים "ליקוטי מוהר"ן" לא נאמרו בכל הרדיוס של ארגנטינה. והאמת, לא רק בארגנטינה, גם בארץ, כמעט אף אחד לא הכיר את רבינו.

היום אין אפילו חילוני ממוצע, שלא שמע על ברסלב, אין דבר כזה. אפילו בשכונת אונסה הרחוקה ניצבה וגם קמה לה לפני כחמש עשרה שנה - קהילת ברסלב מפוארת, בראשותו של חסיד ברסלב נלבב, תלמיד חכם משכמו ומעלה ושמו הרב מנחם עמרם שמואל עבדלחק שליט"א. בבית הכנסת הנקרא "אזמרה" מתקיימת כהיום הזה, פעילות ענפה בכל מה שקשור לענייני רבינו, מנינים ושיעורים, הלולת רבינו ומוהרנ"ת, ובכל שנה יוצאים רבים מבואנוס איירס, זקנים עם נערים, למסע חובק עולם על מנת לקחת חלק בקיבוץ הקדוש באומן.

לכן אם אומרים שאנחנו ממש קרובים לגאולה, אפשר להבין למה. רואים בעיניים מה שקורה בעולם עם העניין של רבינו.

געגועים בארגנטינה

למרות חוסר ההיכרות הישירה עם ברסלב, היו שני דברים שגדלתי עליהם. היום, במרחק של שנים, אני ממש מתפלא מהם.

דבר ראשון: הוריי היקרים הכניסו בבית בכל עת מצוא את העצה של ההתבודדות, מבלי שקראו לה בשם. הם גם לא הכירו את המילה התבודדות. אבל המושג הזה לדבר עם ה' היה כה רווח

בבית. אני נזכר כעת איך פעם התארגנו לצאת לטיול, כבר הכנו הכל ופתאום החלו לרדת גשמים עזים, ללא הפסקה (בארגנטינה כמו בהרבה מדינות בעולם, יש גשמים עצומים גם בקיץ). הבנו שהטיול התבטל.

אני בתור ילד, לקחתי את הבשורה בצורה קשה והתחלתי לבכות. אבא שלי ניגש אלי ואמר: יוסף, נכון אתה רוצה שנצא לטיול? בא תדבר עם ה', תספר לו כמה התכוננו לטיול הזה, תאמר לו כמה אתה רוצה לצאת בכל זאת, ותבקש ממנו שהגשמים ייפסקו.

ככה עשיתי, עם כל התמימות. הלכתי לפינת הסלון, סיפרתי לה' איך אני מאוכזב, ושהלוואי שתצא השמש.

אחרי מספר דקות באמת הפציעה השמש, ויצאנו לטיול...

דבר שני: אני זוכר את עצמי בגיל עשר, ילד קטן, בשבת אחר הצהריים. אבא ישב איתי במטבח, על השולחן היה מונח ספר תהילים גדול, כאשר, על הדף הראשון, אבא כתב לעצמו את עשרת פרקי התיקון הכללי. וככה, בכל שבת, היינו מתחילים עם פרק ט"ז, בודקים חזרה בדף הראשון מהו הפרק הבא, וכך גומרים את כל עשרת הפרקים.

שאלתי אותו, אבא, למה דווקא את הפרקים האלה?

הוא ענה: הקריאה של הפרקים האלו, נחשבת כמו כל התהלים. תדע לך, זה דבר מאוד גדול לקרוא את עשרת המזמורים הללו. עד היום אני יודע בבירור, שאבא שלי לא ידע שרבינו חיבר את הסדר הזה. מישוה כנראה פעם אמר לו שיש חשיבות בפרקים הללו, והוא מתוך טהרת לבבו, לקח את העניין ברצינות.

בהמשך נעשיתי בר מצווה ונכנסתי לשיבה קטנה.

אתה כנראה לא לופד מספיק פוסר...

אני זוכר את עצמי בשיבה קטנה, הלב שלי ממש בער לקדוש ברוך הוא. הרצונות שלי היו עד השמיים. ב"ה היה לי טעם בתפילה, טעם בלימוד, היו לי שאיפות גדולות מאוד. ובכל זאת ההרגשה האישית שלי הייתה תמיד של חיסרון ועוגמת נפש.

אולי יש חלק מהקוראים ששמעו על התחושה הזו מהסיפורים. אני ממש חשתי את זה על

הבשר. הרגשתי שתמיד אבל תמיד, כל מצווה שאעשה, לעולם לא תצליח לגרום באמת נחת להשם ח"ו, כי תמיד יהיה איזה חיסרון במצווה.

עם כאלו מחשבות נוראיות המשכתי ללמוד ולהתפלל.

אני זוכר כיצד באתי לאחד מהרבנים אצלי בישיבה, סיפרתי לו מה אני מרגיש, אולם מאחר שלא היו בידו עצות מתאימות עבורי, הוא רק הפטיר ואמר: אתה כנראה לא לומד מספיק מוסר...

לקחתי את דבריו ברצינות ולמרות שלמדתי בזמנו הרבה 'מוסר', החלטתי להגביר ולהגדיל את כמות הלימוד. אבל לצערי במקביל לנעימות שיש בלימוד המוסר - תחושת החסר והאשמה העצמית רק גדלה וטפחה. לא ידעתי מאין יבוא עזרי.

הקונפליקט הזה ליווה אותי שנים רבות בזמן הישיבה. מצד אחד, הרצון להיות הבחור הכי מתמיד והכי משקיע בעבודת השם, ומאידך - תחושה קשה של אשמה ודמיון כאילו הקב"ה דורש ממני את מה שאין בי.

מעניין לציין כי לקראת סיום לימודיי בישיבה קטנה, בערב אחד בו הייתי שבור במיוחד. יצאתי מהיכל הישיבה לאוצר הספרים. חיפשתי ספר מעניין ולפתע צדו עיני בקונטרס קטן עם תיקון הכללי, אני חושב שזה היה עם דיבורים מהרה"ח ר' אליעזר שלמה שיק ע"ה. למרות שהקדמתי כי בארגנטינה של אז לא היה אף שמץ של ברסלב, בכל זאת התגלגל אותו קונטרס לישיבה. איך? איני יודע.

דפדפתי בו, איני זוכר אם הצלחתי לחבר ולקשר בינו לבין הפרקים שהייתי קורא מתוך התהלים עם אבי בילדותי, מה שחשוב לציין כי כאשר הגעתי לדף האחרון, נכתב עליו בערך כך: "רבי נחמן מברסלב ציווה לעשות כרוז... כל מי שסר למשמעתו, שיבוא אצלו על ראש השנה, איש בל יעדר".

למעשה, רק שנתיים לפני כן החל הקיבוץ באומן להתחדש, עם נפילת מסך הברזל. קראתי את הידיעה הזו בהשתאות וסקרנות החלה מבעבעת בתוכי.

קבוצה של פשוגעים

הרמתי את הראש מהקונטרס ותרתי בעיניי אחר בחור מבוגר שירחיב את ידיעותיי. לאחר

לאחר האזנה קצרה, הגיע שיר שהפליא אותי. הזמר שר בהתלהבות את הפילים הבאות: "יופא יופא, ראש השנה".

ושוב: "יופא יופא, ראש השנה".

פעם אחר פעם בהתלהבות שלא נפסקת.

לא תצליחו לגרור אותי לתאוריות וקונספירציות, לדיבורים גבוהים ומנותקים. אולם בהקשר של ההתקרבות לרבינו, אני תמיד פתרגש מאוד ולא מוכן להתרגל.

מספר רגעים כבר שאלתי בתום את אחד מנכבדי הבחורים: "תגיד, איפה זה אומן, שמעת פעם על המקום הזה, יש אנשים שנוסעים לשם?"

הבחור ההוא דווקא היה ידען וענה לי: "כן, ישנה קבוצה קטנה של משוגעים הנקראים ברסלבים. מאז שרוסיה נפתחה לעולם החיצון, הם החלו לנסוע לשם. שמעתי שהם טוענים שיש שם איזה צדיק, שמתקן את הנשמה שלהם, שיהיו בריאים".

ככה הוא ענה לי בזלזול.

מה אומר ומה אדבר. עדי במרומים, באותו רגע הצטררתי.

לא יודע מה היה לי. החסרתי פעימה. למרות שהוא אמר את הדברים בזלזול, הרגשתי איך אני רוצה להיות קשור אליהם.

אמרתי לעצמי בתוך הלב, זה כנראה עניין של זמן עד שגם אני אהיה שם, אפילו פעם אחת.

ככה עוברת בי מחשבה.

רק שתבינו את הסיטואציה. לפני רגע עוד לא ידעתי אם 'אומן' זו עיר, או סוג של מאכל, וברגע שאחרי אני כבר מקבל כיסופים להיות שם.

אין לי ספק, שרבונו באותו רגע, כבר החל לקרוא לי. הרי אותו בחור הסביר לי ברוב ידענות שברסלב זו קבוצה של משוגעים, במבט ראשון הייתי אמור לקבל רתיעה מכל הסיפור הזה, אבל קרה ההיפך בדיוק, אדרבה! חשתי במין רצון בלתי מוסבר להכיר אותם מקרוב.

היום אני מבין שזה היה שמימי ורוחני. לב שהתגעגע למשהו נעלם. אני חיפשתי את הנסתר והנסתר מצא אותי.

סיימתי את הישיבה בארגנטינה, וכמו הרבה מהבחורים מחו"ל, עליתי לארץ ישראל. התחלתי ישיבה גדולה בארץ האבות. מצד אחד התרגשות גדולה ללמוד תורה במקום הכי קדוש מכל הארצות, ומצד שני - תחושת החסר התמידי שלי רק הלכה והעצימה. אני לומד עם כל הכוח, מתפלל מעומקא דלבא, רוצה להרגיש טוב עם המצוות שאני מקיים ובמקום זאת - שומע בתוכי מין קול שלא מפסיק להאשים אותי. הקול הזה הוא לא חיצוני, הוא אני בעצמי. זוהי כמו מחלה אוטואימונית. מצב נורא

בו מערכת החיסון מתבלבלת ותוקפת את הגוף עצמו במקום להגן עליו.

"אתה עוד תצא חסיד"

באחד הימים, התעוררתי בבוקר והדבר הראשון שעובר לי בראש מתוך חלום, הוא הפסוק משיר השירים: "שֹׁבִי שֹׁבִי הַשְׁוֹלְמִית שֹׁבִי שֹׁבִי וְנִחֲזָה בָּךְ". אני קם, מתלבש, והפסוק לא עוזב אותי. התפלאתי, בהמשך היום פגשתי את המשגיח, אמרתי לו, אולי יש לכם כיוון ופרשנות על הפסוק הזה, חלמתי את המילים האלו, וזה לא יוצא לי מהראש. הוא פתח לי גמרא מסכת ברכות (נז, ע"א) והראה לי: "החולם על שיר השירים, יצפה לחסידות". אמר לי המשגיח בחיוך, "אתה עוד תצא חסיד".

זה הצחיק אותי. אמרתי: אני, מה הקשר 'חסידות' אצלי? אני לא בכיוון. אבל המשגיח לא התרגש, רק אמר ברצינות של משגיחים: "נו, אתה הרי לא רוצה להתווכח עם הגמרא...".

נחזור לעניינינו. החיים בישיבה המשיכו, התחלתי לשמוע הצעות שידוכים, עד שהגיעה ההצעה עם רעייתי תח' למשפחת מונסה. ביתו של חמי היקר רבי שמעון מונסה שליט"א מירושלים.

נפגשנו, ובפגישה השלישית לפני הוורט, השיחה התגלגלה על עולם החסידות, והיא גילתה לי שאביה מחובר מאוד חזק לעצות של רבי נחמן.

באותו רגע קצת נבהלתי. אמרתי לעצמי, נכון, פעם היה לי איזה חשק נעלם לנסוע לאומן, לראות ברסלבים מקרוב. אבל לא תכננתי לראות אותם מקרוב כל כך. לא חשבתי על רעיון כזה שחמי לעתיד יהיה מהברסלבים מהסיפורים...

אולם תיאוריות לחוד ומציאות לחוד. הסתכלתי על חמי, ראיתי את כל ההנהגה שלו, כזו עדינות, כזה ישוב הדעת. אמרתי לעצמי, משוגע הוא בטוח לא. גם אם הוא ברסלב, אני אסתכל מרחוק.

ב"ה באנו בברית השידוכים, נישאנו בשעה טובה, ואני נזכר איך בשבע ברכות, פגש אותי יהודי אחד, לא אגיד את שמו, אמר לי: "אה, זכית, התחתנת עם משפחת מונסה, עכשיו רק נשאר לנו שבעזרת השם תהיה ברסלב".

אמרתי לו: "לא, לא, אני לא".

הוא אומר לי, "בסוף כולם יהיו ברסלבים".

עזבתי אותו ואמרתי לאשתי: "מה הבן אדם הזה מדבר, מה הוא חושב? הוא רוצה שכולם יהיו ברסלבים. מה הקשר?..."

טוב, הגיע ראש השנה הראשון אחרי החתונה, חמי היקר לא מדבר איתי כלום על אומן. הוא נוסע ואני נשאר בארץ.

נשארתי בארץ וכבר באמצע החורף שלאחר מכן, משהו בתוכי החל חוזר וניעור. נזכרתי בהתעוררות שהייתה לי בזמנו, כאשר שמעתי לראשונה על אומן בתור בחור צעיר, ולפתע התחלתי להרגיש רצון גדול לבקר שם ולו פעם אחת.

לקראת ראש השנה שלאחר מכן, כבר התפללתי על זה קצת...

אני לא רוצה בלבולים

במקביל, הייתי מאוד מבולבל אם אכן מתאים לי כל הסיפור הזה. אחרי הכל הגעתי מחינוך כל כך ליטאי, פחדתי שאני נכנס למקום שאין ממנו דרך חזור. אני זוכר היטב איך התפללתי בזמנו לה', אמרתי לו: "ריבוננו של עולם, אם הנסיעה לאומן היא רצונך הטוב, אם יש בזה משהו של אמת, אז אנא תדביק אותי בכזה דבק שאף אחד בעולם לא יוכל להוציא אותי משם. ואם לא, אז תרחיק אותי לגמרי, שיפסיק אצלי הרצון לנסוע לשם". אמרתי עוד משהו בתפילה, בשמע קולנו: "אני לא אעשה אפילו השתדלות. אין לי כסף, אין לי סיכוי לוויזה, אין לי כלום. הנסיעה הזו היא רק מעל הטבע. אם בכל זאת העניינים יסתדרו, סימן שאתה מוביל אותי לשם. אם לא, אז סימן שזה לא מקום טוב, ולכן אנא ממך תרחיק אותי כמה שיותר. כי אני

ר' יוסף בישיבה בארגנטינה

ר' שמעון מטלון ע"ה (באמצע) עם יבלחט"א חבירו הקרוב ר' יוסף הי"ו יחד עם ר' יוסף קעניג במטוס בדרכם לאומן

גסי, בנו של חמי. שאלתי אותו: "תגיד לי, מה אנחנו עושים באומן? אני מגיע, ומה הלאה?" הוא ענה: "דבר ראשון הולכים למקווה, לא נכנסים לציון בלי מקווה. אחרי זה נותנים פרוטה לצדקה, הריני מקשר, תיקון הכללי, וזהו, זכית".

עכשיו צריך להבין, בזמנו, המקווה היה גרוע שבגרועים מבחינה גשמית. אני בן אדם שאוהב סדר וניקיון, החלטתי שאני מעדיף לטבול בנהר הקר.

פהנהר לציון ופהציון לנהר

כעת אתם הולכים להיחשף לפרט מאוד משעשע, אני קצת מתבייש לספר את זה, אבל אולי זה יחזק מישהו. תראו מה זו תמימות של מקורב טרי.

הלכתי לנהר, בחוץ - קר, בתוך המים - כפור שלא מעלמא הדין. נתתי טבילה ועליתי לציון.

מכאן ואילך, חשבתי לתומי שעל כל יציאה הכי קטנה מהציון צריך לטבול שוב...

הייתי בציון, קראתי תיקון הכללי, ולאחר מכן הוצרכתי לצאת לשירותים. נכנסתי ללחץ, עכשיו אצטרך ללכת שוב פעם לנהר...

טוב, אין ברירה, יצאתי לשירותים ומשם רצתי לנהר, שוב טבילה וחזרתי לציון. אחרי שתיים הרגשתי צימאון, הפעם כבר החלטתי שאני מתאפק, לא שווה לי לצאת החוצה...

אבל היה חם בפנים, הרגשתי שאני כמעט מתעלף, לא הייתה ברירה, יצאתי החוצה לשתות כוס מים. אבל צריך להיכנס לציון רק

בציון הבעל שם טוב לפני 25 שנה

אחרי מקווה. ירדתי עוד פעם לנהר. ככה יצא שבאותה שנה טבלתי בלי סוף. בקור, ביום ובלילה. וואי, זה היה שיגעון.

עד שמישהו העיר לי: "מה קרה לך, אתה רציני? טובלים פעם אחת בבוקר וזהו, נגמר".

הייתי ממש כמו בעל תשובה טרי בכל העניין של רבנו, לא ידעתי כלום.

בשנה הראשונה, התפללתי בציון בעיקר על גשמיות. הייתה לי תקופה כלכלית מאוד קשה, אברך צעיר אחרי החתונה. התפללתי הרבה על העולם הזה. לא ידעתי עדיין מה ענייני של הרבי. אני חשבתי כמו הרבה אנשים, הולכים לצדיק - לפעול ישועות.

היום אנחנו מגיעים לאומן, לא בשביל ישועות בגשמיות ואפילו לא בשביל ישועות רוחניות, מגיעים כי רבנו אמר וזהו זה.

אבל בזמנו לא ידעתי. חזרתי הביתה, ובאמת ראיתי ישועות מעל הטבע, כל מה שהתפללתי, קיבלתי ברמה של נס. אני לא יודע אם לפרט, אבל ראיתי ממש ישועות. פתאום אבא שלי שלח לי כסף מחוץ לארץ לחגים וככה סגרתי את המינוס בבנק. דברים התחילו להסתדר. שמחתי מאוד, מבחינתי העניין של רבי נחמן התחיל בר"ה והסתיים בר"ה. לא שום דבר מעבר.

בשנה השנייה הגעתי שוב, ואז כבר קיבלתי מרבנו התעוררות וטלטלה לנשמה שאי אפשר בכלל לתאר. הייתי בציון ופשוט הרגשתי

שהנשמה שלי עוברת שם את השיקוף של חיי. בכיתי בלי סוף, והרגשתי איך כביכול רבינו אומר לי: תירגע, תירגע, אני צדיק שמבין אותך. אתה טוב והקב"ה כל כך שמח בך.

באותה זמן הרגשתי שמהו נפתח לי בעניין של רבינו. הבנתי שרבינו הוא צדיק שמתעסק עם הנשמה ולא רק עם הצרכים הגשמיים.

ככה הדרך...

בשנה השלישית, הזמנתי שוב כרטיס טיסה ואמרתי לעצמי, אם ככה הרגשתי בשנה שעברה, בטח עכשיו, בפעם השלישית, אקבל אולי עליית נשמה או משהו דומה...

אני בכוונה מספר את כל העניין הזה, כי ברור לי שהרבה עוברים תהליך מקביל למה שעברתי.

בקיצור, כל הדרך אני מתכונן, רק אגיע לרבי ויפתח לי כזה סקר של דמעות...

נכנסתי לציון כבקי ורגיל, מתקרב קצת יותר ולפתע הרגשתי מרירות כזאת שאני לא מאחל לשום יהודי להרגיש אף פעם. שמעתי כמין קול שאומר לי: "קח את הדברים שלך וצא מכאן..." זו הייתה ההרגשה.

קיבלתי מכך שברון לב עצום.

זוכר שעברתי והסתובבתי אחוז צער ויגון מבן אדם לבן אדם, שאלתי: מה הדבר הזה, מה קורה איתי?

עד שהסבירו לי: בהתחלה רבינו מראה מה הוא מצפה ממך, לאן הוא רוצה להביא אותך. עכשיו

תתחיל לעבוד, תביא את האבנים והסיד שלך.

היה לי מאוד קשה לקבל את הרעיון הזה. עד שהראו לי את תורה מ"ח תנינא בליקוטי מוהר"ן. זו הייתה הפעם ראשונה שפתחתי ליקוטי מוהר"ן. פתאום עולים מושגים חדשים, "ההתרחקות תחילת ההתקרבות". זה היה נשמע לי רעיון מאוד מאוד מחודש.

בחור שגדל עם השקפה ליטאית, בדרך של תביעה בעבודת השם, פתאום תופס שהקדוש ברוך הוא הרחיק אותך כל הזמן, רק בשביל לקרב אותך. זה רעיון עצום שצריך כלים להכיל אותו.

באותו ראש השנה קראתי את התורה הזו פעם אחר פעם. זה נתן לי כוחות גדולים, החלטתי לא להיבהל ממה שאני מרגיש מורחק אלא להאמין שיש כאן התקרבות נסתרת, למרות שלא מבינים מה ואיך.

ככה עברתי את אותו ראש השנה.

בשנה הרביעית והחמישית הגעתי שוב פעם. אבל אז הרגשתי שיש כאן מין בעיה, כבר חמש שנים נוסע באומן, ועדיין לא נגעתי בספרים של רבינו. למעשה, בכל אותן שנים נפגשתי עם רבינו במשך שבוע אחד בלבד, רק בזמן הקיבוץ. בשאר השנה הרגשתי רחוק.

התבודדות ראשונה ביער

אחרי הפעם החמישית, חזרתי לארץ וקיבלתי התעוררות גדולה ללימוד ספרי רבי נתן, התחלתי ליקוטי הלכות, חיי מוהר"ן, ועוד ספרים נוספים. הדברים לא האירו לי בבת אחת, אצל הצדיק יש עניין של חיפוש וחתירה, מתקדמים טפח ואז מתרחקים טפחיים. אך כשזוכרים ויודעים שככה הדרך - לא נבהלים.

במקביל ללימוד בספרים, החלה להירקם ידידות עזה ביני לבין ידיד נפשי האהוב והנעים, הרב שמעון מטלון ע"ה שעלה השמייה יחד עם מ"ה קדושי מירון. שנינו גרנו בביתר עילית, שנינו עסקנו בהוראה. וככה נהפכנו מיום ליום לחברים בלב ונפש.

באחד הימים הציע לי הר"ר יצחק גולדשטיין ה"ו להצטרף לנסיעה קבועה ליער השוכן בסמיכות לעיר. דווקא האיר לי הרעיון הזה, הרמתי טלפון לחברי שמעון ואמרתי לו, "הציעו לי לנסוע בכל שבוע ביום רביעי לשדה לשעה של התבודדות. אני לא מכיר ולא יודע איך עושים את זה כראוי ובוודאי שמעולם לא יצאתי לעשות זאת בשדה, אם אתה בא איתי,

אני הולך על זה". שמעון אמר לי מיד: "אני בפנים".

הגעתי פעם ראשונה לשדה, בדרך דיברנו על כך שהדיבורים צריכים להגיע באופן של שיחה, פשוט לספר את כל מה שיושב על הלב. נעמדתי מול בורא עולם, ואחרי כמה רגעים של שקט, הרגשתי שמהו נפתח לי. שפכתי בבת אחת את כל ההרגשות שלי לפני ה'. זו הייתה חוויה מכוונת ומרגשת מאוד. סיימנו את השעה, ופשוט רציתי להישאר לעוד שעה. כמובן לאחר מכן הגיעו גם ימים של יובש וקושי. פתאום אין דיבורים, הלב אטום וכו'. אבל קבלת הפנים שלי בשדה הייתה מאוד מרגשת. הרגשתי כאילו הקב"ה אמר לי: בני, חיכיתי לך כל כך הרבה שנים. הבאתי אותך לאומן פעם ועוד פעם, זכית לכל התיקונים הנפלאים של ראש השנה, אפילו התחלת כבר ללמוד ספרי ברסלב, ספגת את העצות מרבינו, עכשיו הגיע הזמן לקיים העצה המשמעותית ביותר לחיים - יצירת קשר אישי עם קודשא בריך הוא.

העצה הזו היא המתנה הכי גדולה שיש לנו מרבינו. עם לבבי אשיחה. מי היה מאמין שבדור מטורף כמו הדור שלנו, יהודים פשוטים יוכלו לקיים ערוץ כל כך ישיר מול בורא עולם. זה הרי לא יאומן כי יסופר.

כאשר הבן הגדול שלי, ר' אפרים, היה בן 7 בערך. כבר אז ישבתי אתו וסיפרתי בפרוטרוט איך עושים את התבודדות, ממש ישבנו ושוחחנו בהרחבה על העצה המתוקה הזו. תיארת לי לו איך הקב"ה יקשיב לכל מילה שהוא יוציא מהפה, וכמה נחת יש לה' כאשר ילד מדבר אתו ומספר לו כל מה שהיה בת"ת, במה הוא רוצה להצליח ומה קשה לו.

היום, כמעט עשרים שנה אחרי אותה שיחה, בני אפרים מספר לי איך הדברים נכנסו כל כך עמוק בלבו הצעיר. הוא אמר לי: אבא, בזמנו לא אמרתי לך כלום, רק הקשבתי יפה עד הסוף, אבל היום אני יכול לגלות לך דברים כהווייתם. מרוב שתארת לי את הנחת שיש לה' ממי שמתבודד, כל כך התרגשתי שכבר רציתי מיד לרוץ ולדבר עם השם, היה קשה לי לחכות עד שתסיים את כל ההסברים סביב המעלה הזו...

אני מספר את העניין הזה, כדי לגלות לכולם עד כמה שאפשר לדבר עם הילדים כבר מגיל צעיר על התבודדות, יש להם לב טהור ונקי,

תאמינו לי, הם מתחברים לרעיון הרבה יותר בקלות ממנו, הם לא צברו את השכבות העבות של החוכמות המנשבות בעולם. בעיניים שלהם זה נראה כל כך טבעי, לדבר עם הקב"ה.

פניין ספרדי באומן??

כאשר אנחנו עומדים לפני קיבוץ שנת התשפ"ז. הלב שלי מתרונן משמחה, מצד אחד כל כך קשה לחשוב על אלפי הבחורים והאברכים שרוצים ומשתוקקים להגיע לאומן ועומדים מול חומות גבוהות של מניעות הס"א. ומצד שני, אי אפשר שלא להתעלם מההרחבות העצומות שיש באומן של היום. כל כך הרבה מנינים, היום אין יהודי שיכול לומר, אני לא מגיע לאומן כי אני אוהב תפילה בנוסח מסוים שיש לי רק בארץ. אדרבה המנינים הכי מעוררים, הכי שמחים, וגילו ברעדה, נמצאים בקיבוץ של רבינו.

אני נזכר איך בשנה הראשונה שהגעתי, הסתובבנו ברחובות אומן וגיסי אמר לי: יוסף, תקשיב טוב, עוד יהיה כאן באומן - מניין ספרדי, כולל כל הפיוטים שאנחנו מכירים. מניין גדול, איכותי.

אני שמעתי אותו והתגלגלתי מצחוק. איפה אתה חיי... יש כאן מניין אחד בקלויז, וזהו.

אבל הוא לא צחק בכלל.

אמר לי: "מה אתה חושב, רבינו הולך להביא לכאן את כולם.

עוד יהיו מנינים גדולים של כל סוגי העדות והקהילות".

הוי... הדיבורים הללו היו כל כך רחוקים

השתטחות על ציון רבינו

נכנסתי לציון
כבקי ורגיל,
מתקרב קצת
יותר ולפתע
הרגשתי
פרידות כזאת
שאני לא
פאחל לשום
יהודי להרגיש
אף פעם.
שמעתי כמין
קול שאומר
לי: "קח את
הדברים שלך
וצא מכאן..."
זו הייתה
ההרגשה.

"רק אתם תחזיקו עצמכם יחד אזי תהיו אנשים נשרים"

אברך יקר!

הנך פוזמן באופן אישי להצטרף לחבורות הקיימות ברחבי ארה"ק,

לחזק ולהתחזק מידי שבועיים עם בני החבורה בעיר מגורך - לאורו של פוהר"ן מברסלב זי"ע"א

שם האחראי	בעיר	פלאפון
ר' משה נתן לוי	ירושלים - גבעת שאול	052-7634834
ר' אליהו דוד לוי	עפנאול	052-7175744
ר' אפרים אגמי	ביתר - גבעה A	055-6797100
ר' יוסף בן עזרא	בית שמש - רמה ד'	050-4193330
ר' יצחק אנקאוה	בית שמש - קריה	054-8421293
ר' אהרון כהן	בני ברק	054-8481561
ר' משה יעקב רז	צפת	052-7182678
ר' ראובן עזרי	אשדוד	055-6763015
ר' ישראל נחמן לוי	צפת ב'	058-3257745
ר' אחיקם שברו	ירושלים - רמת שלמה	058-3283896
ר' אהרון אבטה	מודיעין עילית	054-8471768
ר' דוד צבי לוי	ביתר	053-3102449
ר' נועם יוסף חיים פועלם	חולון	052-7177142
ר' יו"ח כנפו	אור יהודה	058-3260113
ר' מאיר כהן	אלעד	054-8437482

ליצירת קשר והתחברות לחבורת האברכים בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראש מערך
החבורות לאברכים, הר"ר יצחק אנקווה שליט"א - 0548421293
או הר"ר אהרון כהן שליט"א בפלא' 054-8481561

ליצירת קשר והתחברות לחבורת הבחורים בפריסה ארצית, פנה כבר היום
לראש מערך החבורות לבחורים, הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א - 0533135370

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אגדלך מפעיל

מערך שידוכים

ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידוכים לציבור בני התורה
הספרדים המקורבים לאורו של פוהר"ן מברסלב זי"ע"א.

לרישום ובירורים: 0527140321

מהמציאות.

היום, קשה לצעירים להבין בכלל למה צחקתי. הרי ברור ש'רבינו לכל' וברור שיש באומן מאות (!! מניני תפילה.

גם בגשמיות, אומן עברה מהפיכה של ממש. איזה שפע של הכנסות אורחים. הכל ברמה הכי גבוהה, אתה לא מאמין שהשפע הזה נמצא באיזה רחוב צדדי בעיר צדדית במדינה צדדית במזרח אירופה.

בפעם הראשונה שהגעתי, לא היה לי אפילו לחם משנה לליל יום טוב. לא חיפשתי בשר, או ראש של דג, לחם משנה יבש ודלוח לא מצאתי. והיום, לכל ילד יש סעודת שלמה בשעתו. איך רבינו אמר: העולם נהיה יפה יותר ויפה יותר.

בשנים שלאחר מכן, זכיתי שהיה לי קשר מאוד קרוב עם הרה"ח ר' שמעון שפירא ע"ה. בנו של הצדיק רבי שמואל שפירא ע"ה.

קיבלתי ממנו כל כך הרבה, כל דבר שרציתי להבין, שביקשתי לשאול, הייתי בא אליו. פיזית, או בטלפון. במשך השנים הקשר נהפך לכל כך קרוב, עד שכשאר נחלש ר' שמעון ונחלה, הוא התקשר אלי מעצמו לספר לי שהוא חולה.

כאשר הוא עלה לגנוז רום, הרגשתי שהתייתמתי כפשוטו. היה לי מאוד מאוד קשה. הפטירה שלו הותירה בי "וואקום" של ממש.

אני מודה לה' על כל מה שקיבלתי מר' שמעון, אבל העיקר זה להתקדם, לא לשקוע בעצבות, להמשיך לעבוד את השם עם כל החיבור, עם כל השמחה.

רבי גם של עולם הזה

מה נאמר ומה נדבר, איני יודע איך זכינו להתקרב לרבינו. היום כבר יש בכל קהילה בכל חוג וזרם בעם ישראל, יהודים שקשורים לרבינו, אבל לפני עשרים, שלושים שנה, זה היה עדיין רחוק מאוד. אני נזכר כעת שאמרתי פעם לבן שלי, אפרים: אני מאמין ויודע שבסוף אומן תתמלא במאות אלפי יהודים. יהודים מרגישים שיש כאן משהו והם מגיעים בהמוניהם. אבל תודה לקל, אנחנו יכולים להגיד שנכנסנו לרכבת הראשונה... ברכבת הראשונה, היה עוד מקום בשפע, יכולנו

לבחור איפה לשבת...

אני אומר לכל מי שמוכן לשמוע: רבי נחמן מברסלב, זה לא רק רבי של עולם הבא, של תיקוני נשמות, זה וודאי. אבל צריך לדעת שרבינו הוא רבי גם של עולם הזה. מי שרוצה לחיות חיים מתוקים כאן, שיטעם מהעצות של רבינו.

כפי שסיפרתי, אני 'מלמד' בת"ת בביתר עילית. התלמידים בכיתה שואלים אותי לא אחת, בן כמה אני.

אין לי בעיה, אני אומר להן את הגיל המדויק. לאחרונה שאלו אותי שוב את השאלה הזו, ופתאום התחשק לי לענות להם תשובה אחרת. אמרתי להם שאני בן 92. הם צחקו, אבל אני התכוונתי ברצינות. ההתקרבות שלי לרבינו החלה לפני 92 שנים ומאז כאילו קיבלתי את החיים במתנה.

'אגדלך' על שום מה?

אבקש להעביר כעת משהו קצת אישי. כאשר ארגון 'אגדלך' הוקם לפני שלוש שנים, לא כל כך הבנתי את הרעיון. למה לשפוך אנרגיות, כוחות וכספים למקום מבוזבז.

אני הרי כבר שלושים שנה בברסלב, ב"ה מתפלל עם חסידי ברסלב, יש לי חברים חסידי ברסלב, טוב לי, טוב לילדי. מה העניין להקים ארגון גג שנותן מענה לבני תורה ספרדים. רבינו זה הרי עניין של כלליות, ולמה לעשות כותרות של תיוג והגדרות.

ככה חשבתי לעצמי.

עד שה' זיכה אותי לבוא בעצמי, יחד עם בני וחתני, ולהשתתף בהילולא האדירה בירושלים ש'אגדלך' ארגנו השנה בעשרה בטבת לכבודו של רבי נתן.

ואז פה לחדש נעזרי

שלושה אברכים צעירים, בוגרי חבורות אגדלך, מספרים בחן ובנעימות על רגע ההתקרבות לאורו של רבינו, ועל זמני הגילוי - כאשר כל אחד בדרך נפרדת ואישית, מחפש ומתגעגע למצוא את שאהבה נפשו. **בשיחה הנלבבת משתתפים האברכים היקרים:** **הר"ר יוסף חיים כנפו** מ-אור יהודה. **הר"ר נהוראי עזרי** מאשדוד, והר"ר אליה כהן מבני ברק, בהנחיית האחראי המסור הר"ר **יוסף חיים אבאי** הי"ו. **בפתיחות ובעממיות הם משוחחים ומדברים בגדולת מעשיו של המנחם הגדול ועל המהפכה השקטה שנעשית בתוככי היכלות הישיבות והכוללים** **והכל הפצים לראות את שמך בהשתוקקות נמרצת ונפלא**

כינוס לצדיקים, הגאה להם והגאה לעולם. כך הרגשנו כאשר התיישבנו כגורן עגולה, חברים מקשיבים לקולך. לשמוע ולהשמיע, לספר ולהאזין לדבר בשורתו של הצדיק הגדול ומעשיו הנעלמים, הלא הם לפנינו, ככתבם וכלשונם. שלושה אברכים צעירים, נשואים כולם פחות משנה תמימה, מספרים בהתלהבות על התקרבות משנה חיים ועל השתתפות בחבורת 'אגדלך' שעדיין אפוייה בלבם, רותחת ומבעבעת.

תחילה ביקשנו לשמוע, כיצד כל אחד מכם עשה את מסעו הפרטי עד לגילוי אורו של רבינו:

ר' יוסף חיים כנפו: האמת שאני באופן יוצא דופן, ספגתי כבר בילדותי את אורו של רבינו. אבי היקר כבר שנים רבות הולך עם העצות, מתבודד ואפילו נוסע לאומן. את ילדיו הוא שלח למוסדות ספרדים רגילים, ואני בתוכם. נכנסתי לישיבה גדולה, זרמתי היטב עם סגנון הישיבה, השתדלתי אומנם ללמוד פה ושם ספרי רבינו, אבל ההתקרבות האמיתי החלה בהקמת החבורה האגדית שלנו, ועל כך ועוד אספר בהמשך.

ר' אליה כהן: בבית בו גדלתי: לא שמעתי, לא חלמתי, לא הכרתי ולא ידעתי על ברסלב דבר וחצי דבר. נקודת המפנה החלה להתעורר בתוכי, כאשר התברר לי שחברי הטוב, בחור רציני ומבקש ה' גדול, נסע לאומן ליומיים באמצע השנה. הוא נעלם פתאום ולאחר שחזר לישיבה בשלום - גילה לי בסוד שהיה לראשונה בציונו של רבי נחמן.

כששמעתי ממנו על הנסיעה הזו - כמעט התעלפתי. אתה? לאומן? איך אומרים היום: "מה נסגר איתך...".

אבל הוא בכלל לא הרגיש צורך להתנצל, רק אמר לי ברוגע ובחיבור אמיתי: "אליה, תקשיב טוב, ברסלב זה לא מה שאתה חושב ומדמיון. רבי נחמן מלמד תורת חיים. אם יש בכך הערכה למה שאני, זה רק בזכות העצות הקדושות שלמדתי בשנה האחרונה".

התברר שבערך שנה קודם לכן, הוא התקרב לברסלב בצורה מאוד מיושבת ולא מבוהלת. הוא מצא את שאהבה נפשו, אך שמר על כך בסוד. אפילו אני בתור חברו הטוב לא ידעתי מאומה.

עכשיו כבר הייתי ממש מסוקרן. "אדרבה! אם ברסלב זה לא רק סטיקרים ושלטים, אני רוצה גם. תן לי מהטוב הזה".

למפרע, אני כל כך מודה לה' שהייתה בי מין ישרות כזו, לא לזלזל ולא לדחות אותו. ראיתי איך טוב לחבר הזה ומיד רציתי גם. החבר אמר לי שיש לו במידי להביא לי את הספר "כוכבי אור". לקחתי, קראתי, די נהניתי מהסיפורים שהיו שם באחד הפרקים, אבל עדיין לא ממש התחברתי. אחרי מספר שבועות, אמרתי לחבר שלי, אולי יש לך עוד ספר של ברסלב, משהו כאן מריח לי קרבת השם, אבל עוד לא מצאתי

ר' ראובן עזרי - אשדוד

אם פאן דהוא,
היה פתנבא
לפני שיום אחר
אהיה תלמיד
של רבי נחמן,
הייתי פשוט
פתגלגל פצחוק.
לא היה שום
סיכוי כזה.

לך שאני חסיד ברסלב.

השיחה עברה לנושאים אחרים, אבל מאחר שהייתי במסע חיפוש, הבנתי שאני צריך בהזדמנוות הקרובה לתהות על קנקנה של חסידות ברסלב.

עד אז ברסלב הייתה נראית לי כמין אספסוף צבעוני ומוזר, לא חשבתי שיהיה לי מכנה משותף עם הציבור הזה, אבל היהודי הזה ממירון פתח לי משהו בלב.

תוך מספר ימים כבר רגליי הוליכו אותי לבית הכנסת הגדול של הברסלב בשכונת מאה שערים. "נכנסתי ונפגעת". התפילה במתינות, השמחה, הארת הפנים, הכל ביחד שבה אותי ובלבי גמלה החלטה לבוא לשם כמה שיותר...

לא הסתפקתי רק בהגעה לתפילה, אחרי עלינו לשבח התחלתי לפתוח ספרים שונים שגדשו את המדפים. פגשתי לראשונה 'ליקוטי תפילות', 'ליקוטי מוהר"ן', 'שיחות הר"ן' ואת כל הטוב המזוקק שיש לצדיק הגדול הזה להציע לכל אחת ואחת מנשמות ישראל. הלב שלי התרחב, הרגשתי שרבינו מדבר עלי ואלי, אבל היו לי המון שאלות ותמיהות, המושגים היו נראים לי לא שגתיים. הצדיק האמת, דיבורי התפארות מיוחדים, ועוד שלל ניסוחים שלא הכרתי מעולם. יאמר לשבחו של הרב יעקב נתן אנשין שליט"א, שהוא עשה לי הרבה סדר בראש. שוחחתי איתו במשך שעות ארוכות והדברים שניראו לי מופלאים ומשונים - קיבלו מעתה משנה זוהר ויופי.

ומשם, מאותה התקרבות אישית ופלאית, אתם פוגשים את אגדלך ומאז הכל כבר נהפך להיסטוריה. אנחנו מנסים להבין: אתם מחפשים את 'אגדלך', או ש'אגדלך' חיפשו אתכם?

ר' יוסף חיים: כאשר נכנסתי לשיבה - כבר הייתה חבורה קבועה של אגדלך, הדרישה כמובן הגיעה מהבחורים, הארגון שלח אברך יקר אחת לשבוע, 'אגדלך' מימנו גם כיבוד קל, והחיזוק היה גדול. למעשה, בשלב מסוים הבחור שהיה ממונה על החבורה התחתן והחבורה אט אט התפרקה. יום אחד קיבלתי טלפון מהר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו האחראי המסור על החבורות, ובפיו בקשה: "יוסף חיים, יש מספר לא מבוטל של בחורים מהאזור של הישיבה שלך, הם ממש מתחננים לחבורה, שמעתי עליך שאתה 'חברמן', אתה

לישיבה בחזרה.

הלילה עבר עלי בטוב ובנעימים וכאשר התחילה התפילה, והייתה זו תפילה של ראש חודש, נעמדתי באופן אקראי ליד יהודי שאת שמו איני יודע עד היום.

הנחתי תפילין, אמרתי "קורבנות", המשכתי לפסוקי דזמרה, ולפתע אני שומע קול נעים שאי אפשר בכלל לתאר. היהודי לידי עמד לפני קונו, ומעולם לא ראיתי כזה דבר. היה בו שילוב של פנים מאירות ומחייכות בצורה לא רגילה, יחד עם ערגה ולב נשבר, גם הם לא רגילים. הוא אמר את סדר ה"הללויות" ככזו שמחה, אבל כאשר הגיע ב"ויברך דוד" למילים "ובידך לגדל ולחזק לכל", שמעתי אותו נסדק לגמרי. היה שם לב נשבר וגעגוע שלא הבנתי ולא הכרתי.

ראו עליו שהוא לא התפלל כי 'צריך' להתפלל, הוא ממש ניהל שיחה ערה עם הקב"ה. והכל בפשטות, בלי תנועות משונות, בלי טבק וכל מיני תוספים מבחוץ, וגם בלי רעש וצלצולים. משהו זך כזה, צנוע, פשוט.

לא יכולתי להיפרד ממנו, נשארתי לעמוד לידו עד אחרי מוסף. הוא כל כך ריגש אותי. אבל מאחר שלא היה לי משהו מיוחד לומר לו, הרי איני מכירו ולא יודע עליו כלום, לכן סיימתי את התפילה, ו"נפרדתי" ממנו בליבי.

אצתי והזדרזתי לציון, נשיקה ותפילה קצרה, קפה ועוגיה שבורה, ומשם רצתי כל עוד רוחי בי לתחנה בתחתית ההר, הרי צריך עוד להגיע לישיבה בחזרה.

בשלב הזה, ראיתי בעיניים הארת פנים מן השמיים.

כאשר הגיע האוטובוס, עליתי עליו יחד עם עוד כעשרים איש, ובאופן פלאי, גלגלה ההשגחה שהיהודי המדובר עולה אף הוא לאוטובוס ומתיישב... כן, ניחשתם נכון: במושב ליד.

מתפתחת בינינו שיחה מתעניינת. ולאחר מספר דקות שאלתי אותו בכנות: ראיתי אותך היום בציון, עמדת לידך בתפילה, אני רוצה לומר לך וסליחה על החדירה למרחב הפרטי, התפילה שלך ממש ריגשה אותי. איזה חסיד אתה? האם כולם ככה מתפללים אצלכם?

הוא חיך ואמר: לא יודע ממה הצלחתי לרגש אותך, אבל אם שאלת איזה חסיד אני, אענה

נפשי בדרכו של הבעל שם טוב הקדוש וממשיכי דרכו.

יצאתי לחיפוש. הסתובבתי בהמון 'טישים' של כל מיני חצרות קודש למיניהם. בליל שבת הייתי עובר מחסידות לחסידות. כאן אוסף איזה 'קידוש' מלא בדביקות, משם לוקח ניגון טוב שמעורר שמחה בלב. הייתה תקופה משמעותית שנעצרתי בחסידות "קרלין" התפילה שלהם שבתה את לבי. כידוע בחסידות קרלין שמים דגש גדול על תפילה בצעקה, וזה ממש טלטל אותי, הייתי מגיע במיוחד בשביל להתפלל איתם. הצעקה כל כך פתחה לי את הלב, הרגשתי אחרי התפילה כמו מלאך. פשוט להוציא את כל הכוחות בתפילה, זו חוויה מאוד מיוחדת וטהורה. אבל אחרי תקופה הרגשתי שזה אומנם מאוד חזק ועוצמתי, אבל אני חייב דרך שתמלא אותי כל היום ולא רק בזמן הצעקה בתפילה.

המשכתי והסתובבתי עוד, עד שנעצרתי בחב"ד. השתתפתי בהתוועדויות בלי סוף. שמעתי את כל המשיפיעים החשובים של ליובאוויטש, הדרך הקדושה הזו פתחה לי צוהר של התבוננות אדירה בגדולת הבורא. קיבלתי הרבה דעת, למדתי 'תניא' בכמויות, כל ההתעסקות הזו עשתה מאוד טוב בלב. אבל גם הפעם, אחרי מספר חודשים - הרגשתי שאני לא מצליח ללכת עם האור הזה - כל היום. הרגשתי שעבורי מחכה דרך אחרת, כזו שתעטוף אותי בחיבור לה', גם כאשר אני לא מסוגל 'להתבונן' וגם בזמן שאני חש בירידה וריחוק.

ליל שישי אחד, רגליי הוליכו אותי מהישיבה בה למדתי בירושלים, לעבר מירון. המפלט הקלאסי של כל בחור ישיבה בדורנו, נו, מה יכול להיות יותר מזה, להעביר את הלילה בציון (או בחצר), להתפלל שחרית ולחזור

עולם הישיבות - אילוסטרציה

את מה שנצרך לי כעת. הוא חשב כמה רגעים ואמר לי, אולי כדאי לך ללמוד השתפכות הנפש. שאלתי אותי על מה הספר מדבר והוא אמר לי: תפילה, אבל מסוג אחר ממה שהכרת עד היום.

השבתי לו: תביא וכמה שיותר מהר. הוא קנה לי ומיד התחלתי בקריאה. כאן כבר הרגשתי שהספר הזה נכתב בדיוק בשבילי. משורה לשורה הרגשתי כזו קרבת השם, באותם רגעים נחשפתי לראשונה לעצת ההתבודדות. איזו עצה פשוטה, דרך שכבר הלכו בה אבותינו ועדין היא דרך חדשה לגמרי. עשיתי מיד מ"תורות - תפילות". הבנתי את הרעיון באופן כללי והתחלתי להתבודד. היו לכך השלכות מיידיות. פתאום הלימוד שלי, ה'שחרית' שלי, הכל נהפך למשהו כל כך מחבר ומרגש. אני חושב שאי אפשר באמת לתאר את ההרגשה הזו במילים.

ככה עברו עלי מספר חודשים, החיבור שלי לברסלב, היה ספר השתפכות הנפש. לא חשבתי ולא הרגשתי שאני עובר שינוי בזהות שלי. נהניתי מרעיון ההתבודדות, יישמתי את העניין - הלכה למעשה, והמשכתי הלאה.

ר' ראובן עזרי: אני מצטרף לרקע המקדים של ר' אליה. עד אמצע ישיבה גדולה, לא ידעתי דבר וחצי דבר על ברסלב. אם מאן דהוא, היה מתנבא לפני שיום אחר אהיה תלמיד של רבי נחמן, הייתי פשוט מתגלגל מצחוק. לא היה שום סיכוי כזה.

האמת, שבתקופה הזו נמשכתי מאוד לעולם החסידות. במקביל ל"שייטגען" והמעמד בישיבה, חיפשתי גם משהו שיבעיר אותי לה'. שיעורר לי את הלב מתרדמתו.

הבנתי די מהר שאוכל למצוא את שאהבה

ר' אליה כהן - בני ברק

כששמעתי
מפנו על
הנסיעה
הזו - כמעט
התעלפתי.
אתה? לאומן?
איך אומרים
היום:
"פה נסגר
איתך..."

בית הוראה אגדלך - אומן התשפ"ז

במהלך הנסיעה והשהות בסביבת הגויים
מתעוררות שאלות הלכתיות רבות, על כשרות המאכלים והמשקאות, הלכות שבת
וראש השנה, דיני טבילת כלים או שעטנז, ועוד עניינים רבים נוספים

לאור הביקוש הרב

גם השנה יתקיים בימי הקיבוץ הק'

בית הוראה - אגדלך

שיתן בס"ד מענה הלכתי

עם רבני בית ההוראה שע"י ארגון "אגדלך"

בבית הכנסת "אהבת ישראל" שע"י אגודת 'אהלי צדיקים'
בראשות הרב ישראל מאיר גבאי,
רוחב בלינסקי - לפני הכניסה לרחבת ה'קלויז'

להלן השעות בהם ישבו הרבנים בבית הוראה:

יום חמישי כ"ח אלול	14:00-15:00	הרה"ג ר' דניאל לוי שליט"א
	18:00-18:30	הרה"ג ר' נריה הלוי שליט"א
	18:30-19:00	הרה"ג ר' עמי מזרחי שליט"א
יום שישי ערב ר"ה כ"ט אלול	13:00-13:30	הרה"ג ר' דוד מנחם מגדיש שליט"א
	13:30-14:00	הרה"ג ר' דניאל לוי שליט"א
	14:00-14:30	הר' אהרון נתנאל גלעדי שליט"א
	14:30 - 15:00	הרה"ג ר' יצחק יוסף שליט"א

אגודת אהלי צדיקים
Agudas Ohalei Tzadikim
איתור שיקום ושימור בתי קברות בעולם
בראשות הר"ר ישראל מאיר גבאי שליט"א

תשיית לראשב עטרת פז

בפרוס עלינו השנה החדשה, שנת התשפ"ז,
ולאחר שלוש שנות פעילות בהם זכינו לסייעתא דשמיא מרובה

מבקשים אנו להביע את הערכתנו על שותפות נאמנה בהארת דעתו הקדושה של רבינו
הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א, לאלפי אברכים ובחורי חמד בני עדתנו

לכלל שותפינו וידידינו היקרים, פעמידי ומחזיקי ארגון אגדלך מכל רחבי הארץ

הנותנים ביד רחבה הו"ק בכל חודש

מתוך תחושת שליחות ושותפות אמת.

יה"ר שיתפלאו כל משאלות ליבם לטובה, וזכות רבינו הקדוש תעמוד להם וליוצאי חלציהם
להתברך בשנה טובה ומתוקה, ונזכה כולנו להיכתב בספרן של צדיקים, אכ"ר.

הקב"ה ישלם שכרם

על הכל יזכרו ידידנו היקרים, המוסרים נפשם למען הגדלת שם רבינו הק' בכל דרך אפשרית, ובפרט
בתפיתם העקבית בכל מפעלות אגדלך בכל ימות השנה,

מתוך נפש חפצה והארת פנים מיוחדת. ה"ה

ארגון 'נעשה ונשמע'
בנשיאות הגה"ח ר' ניסן דוד קיואק שליט"א

הר"ר לוי יצחק גבירץ הי"ו
פנהל חברת הנסיעות הוותיקה והאמינה "נתיבים טורס"

הר"ר נחמן בנשעיה הי"ו

הר"ר בנימין ויצהנדלר הי"ו
מייסד הארגון האדיר "תמימי דרך" לעידוד הלימוד בספה"ק ליקוטי פוהר"ן

הרה"ח ר' נתן פייפון הי"ו

יה"ר שיתפלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות רבינו הקדוש תעמוד להם וליוצאי חלציהם להתברך בשנה
טובה ופתוקה, ונזכה כולנו להיכתב בספרן של צדיקים, אכ"ר.

אגדלך לאורך השנה - תשפ"ו

תשרי

הילולת רבינו ז"ל נחגגה ברוב פאר והדר בסניפי אגדלך שברחבי ארה"ק.

שבט

כמידי שבוע ביום א' חבורת האברכים בעיה"ת בני ברק

סיון

שבת התאחדות רבתית למאה וארבעים בחורי אגדלך, בני החבורות כ"ג, בעיה"ק צפת.

חשוון

יום עיון חוויתי ומהנה לבחורים החשובים, מארגני החבורות בישיבות הקדושות בכל רחבי הארץ.

אדר

כנסי הכנה לפורים: הכינוס המרכזי בירושלים, בביהכנ"ס היזדים, עם דיבורי הכנה מהרה"ג ר' אליהו עטיה שליט"א.

כינוס בעיה"ק צפת באולם ביהכנ"ס 'פרי מגדים', נשאו דברים: הרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א, וחכם ששון לוי שליט"א.

תמוז

טיסת אגדלך לאומן ראש השנה נפתחה להרשמה, עם היענות רבה ויוצאת דופן.

כסלו

שבת קודש פר' וישלח, ט"ז כסלו: טיסת אגדלך לאומן יוצאת לדרך, בהשתתפות אברכי ובחורי החבורות, רובם לראשונה משתתפים על הציון הק'.

כ' כסלו: חלוקת בקבוקי שמן זית לאברכי החבורות.

ניסן

טבת

שאי סביב עניין וראי כולם נקבצו באו לך!!

הכינוס ההיסטורי והמפואר בהילולת מוהרנ"ת זיע"א, בעיה"ק ירושלים, בסימן "ותהי חזקים", בראשות רבני ומשפיעי אגדלך, ובהשתתפותם של 500 אברכים ובחורי חמד.

אייר

3 חבורות חדשות נפתחות לאברכים נוספים, ובכך מערך החבורות גדל ומרחיב עוד ועוד את מפעלות ההפצה.

אלול

לראשונה! נופש "פותחת צוהר" מבית אגדלך, למאות נשים המבקשות להרחיב את הידיעה סביב עצמותיו ודרכו של רבינו"ל. שני ימי עיון מלאים וסוחפים במלון ציפורי בכנרת, בסיוע ובסבסוד פטרוני הארגון שיחי'

אב

רבני הארגון יוצאים במכתב מיוחד לקיום עצרת תפילה רבתית בציון הרשב"י במירון, למען יוכלו בני התורה להמשיך לשקוד על תלמודם, וכן זעקה לישועתם של הבחורים והאברכים הכוספים להשתתף בקיבוץ הק' באומן בראש השנה.

נופש "פותחת צוהר" - נשות אגדלך - חודש אלול התשפ"ו - סקירה נרחבת

נופשת ומרפה

קבלת המפתחות הייתה חוויה בפני עצמה, כי אז עם כל הפרטים הקטנים, הממותגים - הבנתי את עומק ההשקעה. החל מדלפק "אגדלך" בלובי עם שמשונית מפוארת - רווית השראה - בטעם של כמיהה. מעטפות ממותגות למפתחות, שלט "פתוח ---" מוצמד לכל דלת. ועל המיטה - תכניה מעוצבת, צלופן מתוק קשור בסרט, וקריאת שמע שעל המיטה, הכל בצורה הכי נעימה ומפנקת.

צוהר לאומן ראש השנה

כשצפיתי במצגת, שעל אומן ר"ה מדברת, כמה כח קיבלתי, ועזות דקדושה, לשלוח את בעלי בשמחה, לאו דוקא כקדושה מעונה... למדתי על ההיסטוריה של הקיבוץ באומן מימי רבי נחמן בחיי חיותו - ועד ימינו אנו.

על טלטלות, עליות וירידות, מסך הברזל, קורונה ומלחמות. עם ראיונות מרתקים, קטעי הומור מדויקים ומצחיקים, והמון חומר איכותי ומרומם.

הייתה שם הזדהות עם הקושי, ראיתי דמעות לידי ומאחורי ואחרי השחרור, הגיע החיזוק - הבנה בגודל הזכות, אמונה במעלת הבשורה.

כתיבה: ש.ל | ל.ש

חיכיתי במתח עם כולן, שהנה יתחילו הדרשות וההרצאות. שקט הושלך ודברי פתיחה מטעם הנהלת אגדלך, נאמרו בנועם. דיברו על 'אגדלך' - מטרה ויעד, ובמקום לעודד שתיקה וההאזנה דובר על מעלת השיחה והביטוי. כמה שיותר דיבורים, כמה שיותר חיבורים.

מתחברת

מיד אחר כך, בלי להרגיש איך, נכנסתי חזק ועמוק לעניינים... בתכנית ODT אנרגטית, בחלוקה לקבוצות, והפעלה משותפת תחרות ואיסוף חתימות. הייתי חייבת תוך פחות משעה - לדבר עם כולן לחשוב יחד איך דווקא אנחנו ננצח, ולהרגיש חלק נכבד בתוך קבוצה נבחרת.

כשהתגלגלתי למלון לצד מזוודה ורודה שלוויתי מהשכנה, קיבלה את פני המולה נעימה, של נשים לא מוכרות, ועוד נשים לא מוכרות, ועוד - - - המשותף בינינו: כולנו נשות אברכים - - - הקמנו ב"ה בית של תורה - - - כולנו גם בנות עדות המזרח - - - אה, ושהבעלים שלנו... איך לומר זאת בזהירות... נמשכים לדרכו של רבי נחמן.

ברוכות הבאות לנופש - 'פותחת צוהר'.

תחילה פניתי לבר הפתיחה בירכתי על קפה, טעמתי עוגת גבינה, ונכנסתי להתיישב באולם הכנסים. עדיין מהססת, לא בטוחה שבחירתי בנופש הנכון...

המילה "אשרינו" קיבלה כעת - מימד אחר של עומק.

ארוחה ושיחה

בארוחת ערב מפנקת, עם שפע של תבשילי בשרים, ישבו סביב שולחנות ערוכים, אוסף של נשים אגדיות. ממש היה לי קשה לבחור ליד מי לשבת. השיח היה רוחני כזה, ומעצים. הסתכלתי על עצמי מבחוץ, ותמהתי, מתי, בפעם האחרונה, יצא לי לשבת בחדר אוכל של בית מלון, ולדבר דיבורים של רבנית???

מילא דיבורים קדושים, אבל על צלחת מפנקת? משהו קורה לי פה... שמים וארץ נפגשים עולמות נושקים.

פתחי לי

שוב אני באולם הכינוסים הפעם בתכנית ייחודית: שלוש נשים יקרות גב' מזרחי, גב' בן שמעון וגב' אנקווה פתחו לב וספרו את מסע ההתקרבות של בעליהן. שלב אחרי שלב, לאט, לאט, הן פרקו משא. איך הכל התחיל, ומה היה לפני ובין לבין.

ההלם הראשוני, התגובות וההתנגדות. על החיים הטובים שאחרי הגילוי, על הישועות, לגוף לנשמה. ובעיקר, על הנועם והשמחה שמצליח צדיק כה קדום להכניס בבית יהודי - מאתיים שנה אחרי ההסתלקות. בין לבין עלו סקרים בעזרת "קליקים" שהביאו צחוק ושעשוע. מסרים נוקבים עם "ספוקן וורד" מקצועי ונוגע, ודברי אלוקים חיים מפי הרב יוסף נחמן לוי על המסך.

חשמל באוויר ישבתי מרותקת יחד עם כולן. היו שם דמעות כמים, ושמחה עד השמים. דרמות, זעזוע וטלטלה.

בית נאמן בישראל - מוקד השידוכים שע"י ארגון אגדלך שו"ת עם השדכנית גב' מ. רז תחי'

איך נולד הרעיון של שידוכי אגדלך?

רואים בחוש כיצד הבעיות נפתרות בצורה הטובה ביותר. האם עולות רק רעיונות, או שכבר נסגרו שידוכים שכאלו? בוודאי, מה השאלה... בשנה החולפת נסגרו שידוכים טובים ויפים מטעם אגדלך, ויש זוגות שכבר זכו להתחתן ולחיות באושר. ב"ה מעגל ההצעות מתרחב מיום ליום, קצב הגדילה של המשפחות החברות ב'אגדלך' שובר שיאים חדשים בכל חודש נוסף, ולכן ההיצע נהפך לרחב ומגוון יותר. איך לפעשה פתנהל התהליך?

ראשית, מרימים טלפון לשדכנית במספר: 052-714-0321 ומספרים בקצרה במה מדובר. לאחר מכן שולחים רזומה מסודר, אותו נשלח לצד השני, עדיף עם תמונה. לכתובת אימייל 0527140454E@GMAIL.COM דוג' מומלצת לרזומה: שם, משפחה, עיר מגורים, משפחת האמא, גובה, גיל, עם איזה רב קשורים, עיר מגורים, שם ישיבה קטנה והישיבה גדולה (אצל נערות: שם הסמינר ושם התיכון) פירוט על האחים ואחיות, שם ועיסוק ההורים, קצת פרטים לגבי הבחור: אישיות, מה מחפשת/ועיסוק אחרי החתונה וכדו'.

לפי הפרטים והנתונים שנשלחים, אנו משתדלים להתאים את הטוב ביותר בס"ד.

משהו לסיום?

כאשר פועלים מתוך חרדת קודש ואמונה גדולה במעלת העניין, רואים ס"ד מיוחדת. ואולי זאת גם הודמנות טובה להחזיר תודות להורים היקרים שעומדים בקשר רצוף איתנו, על הכרת הטוב שלכם. ההערכה הגדולה שמגיעה מצידכם - נותנת לנו כח להמשיך עם כל המרץ. כמו"כ נשמח לשמוע תגובות, לצורך שיפור ויעילות המערך. בתקווה ותפילה לבוא עולם שלא תצא תקלה תחת ידינו, ונוכה בכוחו של אותו צדיק להיות שליחים, טובים ונאמנים.

אם אומן הייתה שליך

מה היית משנה?

אומן
רבי
מוק
ומזמן
בשביד
ללדי

פנים חדשות בקרוב באומן

פרטים
בקרב

פתח לנו בעת נעילה

אחרי ארוחה עשירה נוספת,
נכנסנו לתכנית הסיום.
האמנית מ. זיגדון כבר חיכתה
שם -

שערי שמים פתוחים,
מקבלים אליהם באהבה
כל דמעה וקרבה,
קול תפילה ותקווה,
בשירי סליחות והודיה.

ורגע לפני שהשמחה פרצה
שוב -

הגרלה גדולה נערכה,
כרטיס טיסה זוגי לאומן
מתנת חברת "נתיבים טורס"
הידועה.

כולנו התרגשנו עם החברה הזוכה!
שבאומן מעולם לא הייתה.

מלאות ומרוצות

יומיים עברו והגיע זמן לחזור.
הנשמה נפשה,

משהו בתוכי נפתח.

צוהר לאור שכבר הגיע.

מרגישה רצון עז

להמשיך את מה שעברתי

אל תוכי.

לעצמי, לחיי.

לביתי, לילדי.

כי מצאתי את שאהבה נפשי.

והרבנים יענו בכנות על הכל.
אני מכירה את זה כבר לא מהיום,
בסוף יענו על כמה שאלות רדודות,
ועוד אצטרך לצאת בעיניים
מרוצות.

הפאנל התחיל,
השאלות...
שאלות!!
והתשובות...
תשובות!!

הרב מזרחי והרב לוי,
עונים.

בכובד ראש, ביראת שמים, ובכנות.
כן, גם על השאלה שלי.

וגם על עוד אחרות
שאפילו לא העזתי לחשוב...

ויש שיח, ונוספות שאלות,
הוי, הלוואי שלא יגמר הרגע,
ושלא תעלה עוד שום תכנית.
שהפאנל ימשיך וימשיך,
לפחות שיקליטו, שאוכל להאזין
בשנית.

אלתור ברגע

מיד עולות לבמה,
תאטרון "פואנטה".

מאלתרות ברגע,

כל שיתוף וסיפור בין רגע.

היתה שם אוירה והרבה צחוק,

וגם קצת כלים לקחת רחוק....

ולו בגלל השיח שרדף את המסדרון,
ואת הלובי,
ואת החדרים,
ואת התורים הארוכים למעלית...
כולן היו מלאות וגדושות ברישומים,
בחוויית ובמילים,
שהפכו לשיחות
על חיים ועל פנימיות.
רק דיברנו ודיברנו,
צחקנו והעשרנו...

צפרא טבא

בקושי ישנתי,
והשעון כבר צלצל.
הייתי חייבת לקום,
באתי לכאן לנצל.
תופסת פינה בלובי,
חוטפת תפילת שחרית מרגשת,
ושוב חדר אוכל,
ושוב שיחות ורשמים,
קולות ודיבורים,
והופ, הגיעה ההכרזה:
"חברות - תניחו צלחות,
הפאנל באולם מתחיל".

שו"ת עם רב, מי יודע?

הפאנל!...
אאה. נראה אם מישור -
יצליח לענות על השאלה שהנחתי
בתיבה.

המנחה אמרה שאפשר לכתוב
חופשי שאלות,

צחקנו מבדיחה
והתחברנו להרגשה.

התקרבותי לעצמי,
לפתע גם לי היה מקום.
ה'אתגר' שלי קיבל במה,
ולסיפור שלי התגלתה נפש תאומה.
יצאתי עם כח ועוצמה,
להמשיך מסע קדוש, לה'.

לתופף ולרקוד

במעבר חד
ובהמשך ישיר
להתרוממות וההתפעלות -
ניכרה התחממות באווירה.
יחד עם גב' חשין התחילה חגיגה
שלימה -
תיפוף בקצב,
כלי הקשה ומקלות.
היה ממש "אש" באוויר,
עוצמות אדירות של חיבור לה'.
שמחה פורצת גבולות
ללא מעצור ובלי בושה.

אי אפשר לומר שסיימנו עם שירי
נשמה

כי את המנגינה הזאת,

אי אפשר להפסיק

והיא מתנגנת ושרה

בלבבות של כולנו

עד ביאת המשיח...

ולילה כיום יאיר

בלילה לא יכולתי לישון.

נופש נשות "אגדלך" יצא לדרך מתוך צורך הכרחי שעלה מהשטח:
לבוא ולהגיש את מהות נועם בשורת משנתו הבהירה של רבי נחמן
מברסלב, לנשים צדקניות המבקשות לשמוע ולקבל כלים ראויים
ומיושבים, בעקבות התקרבותו המופלאה של ראש משפחתם
לתורת ברסלב.

ימי העיון התקיימו בתאריך ה'-ו' אלול התשפ"ז, במלון 'ציפורי
בכנרת' בעיר טבריה.

לנופש הגיעו 115 (!!!) נשים מכל רחבי הארץ שביקשו להרחיב את
ידעותיהם בדרכי עצותיו של רבינו וכן לקבל תמיכה חברתית
לתהליך המיוחד והאישי שעובר שותפם לחיים, בהתקרבותו לאורו
של רבינו, נסיעתו לאומן לימי ב"ה והמסתעף.

מהזכרת
עדננים ❖ שיעורים ❖ חיזוקים ❖ ראינות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה

קו אנדלך לנשים:
02-313-10-63

מהיכן ירק זה חי?

3 שנים של פעילות בהם זכינו ל:

- ◆ חבורות בכל רחבי ארה"ק לאברכים ובחורים
- ◆ הוצאת גליון חודשי עם מדורי דעת ובהירות
- ◆ הפעלת קו תוכן מלא בשיעורים וראיונות
- ◆ כנסים לנשים ושיעורים קבועים
- ◆ שיעורים בליקוטי מוהר"ן
- ◆ שבתות התאחדות
- ◆ ימי עיון וכל הנצרך לבן תורה ספרדי בהתקרבותו לרבינו

יהודי יקר, חבר אהוב: אתה בוודאי חפץ להגדיל את כל הטוב הזה!
כן, גם אתה יכול להיות מפיץ!!! המהפכה השקטה מתרחשת כאן -
בזכותך!

איך? - פשוט מאוד!

מחייגים למזכירות הארגון, עורכים שותפות קבועה

של **52** ש בלבד ל'אגדלך'

וזוכים ליטול חלק אמיתי בהפצת דעתו הקדושה של רבי
נחמן מברסלב לאלפי משפחות בני תורה בכל רחבי הארץ

ניתן גם להקים הו"ק-אשראי, בכל עמדות נדרים פלוס - קטגוריה: 'אגדלך'
וכן בעמדות ההתרמה של פעילי אגדלך בסמיכות לציון הק'

טלפון מזכירות הארגון: 052-714-0454